

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE

HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA

HUDEBNÍ UMĚNÍ

ZPĚV

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Raná vokální díla W. A. Mozarta se zaměřením na Bastiena a Bastienku

Eliška Vernerová, Dis.

Vedoucí práce: Prof. Magdaléna Hajóssyová

Oponent práce: Doc. Mgr. art. Helena Kaupová

Datum obhajoby: 3. 6. 2019

Přidělovaný akademický titul: BcA.

Praha, 2019

ACADEMY OF PERFORMING ARTS IN PRAGUE

MUSIC AND DANCE FACULTY

ART OF MUSIC

VOICE

BACHELOR'S THESIS

**Early opera work of W. A. Mozart with a focus on Bastien and Bastienne
Eliška Vernerová, Dis.**

Thesis Supervisor: Prof. Magdaléna Hajóssyová

Thesis Opponent: Doc. Mgr. art. Helena Kaupová

Date of thesis defense: 3. 6. 2019

Academic title granted: BcA.

Prague, 2019

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou/magisterskou/disertační práci na téma

Raná vokální díla W. A. Mozarta se zaměřením na Bastiena a Bastienku

vypracoval(a) samostatně pod odborným vedením vedoucího práce a s použitím uvedené literatury a pramenů.

Praha, dne

.....

podpis diplomanta

Upozornění

Využití a společenské uplatnění výsledků diplomové práce, nebo jakékoliv nakládání s nimi je možné pouze na základě licenční smlouvy, tj. souhlasu autora a AMU v Praze.

Abstrakt

Bakalářská práce se zaměřuje na ranou operní tvorbu W. A. Mozarta. Cíl, kterým je prokázat, že vkusné moderní pojetí této hudební formy je možné vytvořit za předpokladu dobré znalosti díla a jeho významu, dokládáme na kapitolách věnujících se singspielu Bastien a Bastienka.

Uvedením komplexního pohledu na zvolené dílo dokazujeme, že úspěch Mozartovy hudby spočívá v její nadčasovosti, danou souladem kompozice s libretem.

Teoretickým základem práce jsou kapitoly, které zasazují Mozartovu ranou operní tvorbu do kontextu, uvádí přehled konkrétních vokálních děl a vznik a vývoj singspielu.

V příloze předkládáme klavírní výtah vybraného singspielu a dva české překlady libreta.

Bakalářská práce obsahuje rozhovor s režisérkou Vilmou Bořkovec.

Klíčová slova: opera, singspiel, W. A. Mozart, libreto

Abstract

The bachelor thesis focuses on early opera work of W. A. Mozart. The aim, which is to prove that the tasteful modern concept of this musical form can be created under the assumption of a good knowledge of the work and its meaning, is illustrated in the chapters devoted to the singspiel *Bastien and Bastienka*.

By presenting a comprehensive view of the chosen work, we prove that the success of Mozart's music lies in its timelessness, given the harmony of the composition with the libretto.

The theoretical basis of the work is chapters that put Mozart's early opera into context, gives an overview of specific vocal works and the emergence and development of singspiel.

In the attachment we find a piano score of a singspiel and two Czech libretto translations.

The bachelor thesis contains an interview with the director Vilma Bořkovec.

Key words: opera, singspiel, W. A. Mozart, libretto

Seznam příloh

Příloha č. 1 – české libreto a text zpěvohry *Jeník a Hanička* V. J. Novotného

Příloha č. 2 – české libreto zpěvohry *Bastien a Bastienka* Jaromíra Nohavici

Příloha č. 3 – český text *Bastieni* Marka Golata

Příloha č. 4 – partitura *Bastiena a Bastienky*

OBSAH

ÚVOD	9
1. WOLFGANG AMADEUS MOZART	10
1.1 Opery raného období	11
2. SINGSPIEL	18
3. BASTIEN A BASTIENKA	21
3.1 České libreto	22
3.2 Hudební charakter	26
3.3 Postava Bastienky	28
4. ROZHOVOR S REŽISÉRKOU VILMOU BOŘKOVEC	32
4.1 Medailon Vilmy Bořkovec	32
4.2 Rozhovor	32
ZÁVĚR	36
SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	37
PŘÍLOHY	39

Úvod

Výběr tématu bakalářské práce byl ovlivněn mým velkým obdivem k tvorbě W. A. Mozarta. „*Mozart je pro nás vzor, je věčný ve své dokonalosti, neuchopitelný a zároveň blízký jako všechna velká díla lidstva.*“¹

Nastudování role Bastienky v moderním pojetí mě vedlo k zamyšlení nad inscenačním uchopením singspielů v současné době.

Práce tedy předkládá komplexní pohled na Mozartovu ranou operní tvorbu se zaměřením na singspiel Bastien a Bastienka. Cílem je prokázat, že vkusné moderní uchopení této hudební formy je možné vytvořit za předpokladu dobré znalosti díla a jeho významu. Jako doklad uvádíme kapitoly zabývající se dílem Bastien a Bastienka z různých pohledů – z hlediska českého libreta, charakteru hudby a postav.

Předcházející kapitoly zasazují Mozartovu ranou operní tvorbu do kontextu své doby, uvádí přehled konkrétních vokálních děl a vznik a vývoj singspielu. Jsou vypracovány na základě odborné literatury, jejíž seznam je uveden na konci práce.

Součástí práce je písemný záznam rozhovoru s Vilmou Bořkovec, mladou operní režisérkou, klavírní výtah vybraného singspielu a dva české překlady libreta.

¹ KVĚCH, Otomar. *Obrana Mozarta*. 1. vyd. Praha: Togga, 2019, s. 9. ISBN 978-80-7476-154-6.

1. WOLFGANG AMADEUS MOZART

„*Tenhle je jiný*“² opakoval Leopold Mozart 27. ledna 1756 při pohledu na svého právě narozeného syna, v malé ložnici v Obilné ulici číslo 9 v Salzburgu. Anně Marii a Leopoldu Mozartovi se narodil Johann Chrysostomus Wolfgang Gottlieb Mozart (*literatura uvádí namísto Gottlieb jméno Theophilus – později jej Mozart přeloží do latiny-Amadeus*). Byl posledním ze sedmi jejich dětí, ovšem vyrůstal jen se svou sestrou Marií Annou, ostatní děti zemřely v raném věku. W. A. Mozart zemřel 5. prosince 1791, pár týdnů před svými šestatřicátými narozeninami.

Za svůj poměrně krátký život složil obrovské množství hudby. Vše, co Mozart složil, zaznamenával spolu s otcem do seznamu. Ten se pak stal autentickým podkladem pro Ludwiga von Köchela, velkého znalce a milovníka Mozartovy hudby, který sestavil úplný seznam Mozartova díla (626 skladeb označených zkratkou KV s přiděleným číslem). Z vokální tvorby se zachovalo dvacet čtyři oper, třicet pět písní, osm duet a také skladby pro pěvecký sbor a orchestr. Dále padesát osm árií (osm pro bas, jedna pro alt, jedenáct pro tenor a třicet osm pro soprán), sedmnáct mší, jedno rekviem (které nedokončil), kantáty a oratoria.

Mozart v dětství podnikl se svým otcem a sestrou studijní cesty do Mnichova, Vídně, Frankfurtu nad Mohanem, Londýna, Paříže a Itálie. Leopold malého Wolfganga nevedl ke psaní oper, sám byl houslový virtuos a opera mu tak blízká nebyla. Malý Mozart si tak vztah k divadlu a opeře vypěstoval sám, často navštěvoval operní představení. V době, kdy začal psát operu, existovaly tři hudebně dramatické jevištní formy – *opera seria* (vážná opera), často se jí říkalo „velkolepá opera“, náměty čerpala z antických tragických her, hlavní postavy byly z řecké a římské mytologie. Obsahovala árie, recitativy i sbor. Z komického intermezza vznikla *opera buffa* (komická opera), která se dotýkala témat všedního života a byla určena spíše pro publikum střední třídy. Dále singspiel s texty v němčině.

² WEISS, David. *Mozart člověk a génius*. 2. vyd. v českém jazyce. Přeložil Alena JINDROVÁ. Praha: BB art, 2001. ISBN 80-7257-577-5.

V hudebním klasicismu se skladatelé snažili o hudební řád a systém, oproti předcházejícímu baroku a pozdějšímu romantismu je klasicistní hudba klidnější a umírněná; takto by se dala charakterizovat i Mozartova tvorba. Jeho hudba je přehledná melodicky i harmonicky, navrácí se k antice – čistotou a ušlechtilostí, ale také například tematicky v jeho operách. V každé jeho skladbě je krása a síla. Skladatelova hudební řeč se zdá být přístupná širokému okruhu posluchačů, avšak nesklouzává do lacinosti či banality. V Mozartově hudbě se vyskytují neobvyklá řešení, která nejsou vzhledem k umírněnosti klasicismu na první poslech patrná.

1.1 Opery raného období

Mozart svou první jevištní hudbu napsal v roce 1767. Jednalo se o první dějství duchovní hry **Povinnost prvního přikázání** (*Die Schuldigkeit des ersten Gebots*, KV 35). Na díle pracovali další dva skladatelé, Michael Haydn a Anton Cajetan Adlgasser. Každý ze skladatelů napsal jedno dějství.

Scénické dílo **Apollo a Hyacintus** (*Apollo et Hyacinthus*, KV 38) pochází z roku 1767, původní název nese *Apollo et Hyacinthus seu Hyacinthi metamorphosis*. Námětem je starořecký mýtus římského básníka Publia Ovidia Nasa (43 př. n. l. - 17 n. l.) ze sbírky *Metamorfózy*. Latinské libreto napsal Páter Rufin Widl, profesor syntaxe a divadelní referent benediktinské akademie v Salzburgu. Tři části opery měly sloužit jako intermezza k jeho školní hře *Clementia Croesi*, napsané pro studenty akademie jako inscenace ke konci školního roku. I když se jedenáctiletý Mozart potýkal s malou znalostí latiny a k napsání hudby měl zřejmě velmi málo času, dostalo se mu při provedení hry 13. května 1767 velké pozornosti a uznání. Hudba malého chlapce korespondovala s jednoduchým latinským libretem, a to publikum zaujalo více než Widlova mravoučná hra.

V opeře vystupuje pět postav. *Oebalus*, král Lacedaemonie (tenor), *Melia*, jeho dcera (soprán), *Hyacinthus*, jeho syn (soprán), *Apollo*, bůh a Oebalův host (alt) a *Zephyrus*, Hyacinthův přítel (alt). Děj opery se odehrává ve starověkém Řecku. V prvním aktu Král Lacedaemonie Oebalus připravuje společně se svým synem Hyacinthem oběť pro boha Apolla. Hyacinthův přítel Zephyrus Apolla neuznává a myslí si, že by se mělo obětovat více bohům. To Apolla rozzuří a neuklidní ho ani chór zpívající na jeho počest. Vyšle blesk, kterým rozleje obětní víno a rozežene všechny

přítomné obětního obřadu. Poté vstupuje na zem v přestrojení pastýře a žádá o ruku královy dcery Melie a Hyacinthovi nabízí přátelství. Druhý akt začíná zpěvem krále a jeho dcery vyjadřujícím radost nad tím, že je jim bůh Apollo nakloněn. Apollo si společně s Hyacinthem a Zephyrem hází v lese diskem. Přichází Zephyrus se zprávou, že Apollův hod diskem usmrtil Hyacintha. Rozzlobený Apollo donutí Zephyra, aby se nechal odnést větrem. Melia, která je přesvědčena o Apollově vině, ho vyzve, aby odešel a už se nikdy nevracel. Král Oebalus jde za svým mrtvým synem. Ve třetím aktu král nachází umírajícího Hyacintha na břehu řeky Eurotas. Než chlapec zemře, stihne říct svému otci, že diskem nehodil Apollo, ale Zephyrus. V tom přichází Melia a říká otci o Apollovi. Král ji vysvětluje, že jejího bratra zabil Zephyrus. Oba mají strach, že Apolla urazili, ale Apollo se vrací a svého přítele proměňuje v květinu. Královi odpouští a Melii vyzná svou lásku, koná se svatba.

V Mozartově tvorbě má také nezanedbatelné místo singspiel. V roce 1768 vznikl první z nich, **Bastien a Bastienka** (*Bastien und Bastienne*, KV 46b), o kterém pojednává třetí kapitola bakalářské práce.

O rok později pak tříaktová **Prostá léčka** (*La finta semplice*, KV 46a), skladatelova první opera buffa. Byla zkomponována na italské libreto Marca Coltelliniho³, který se nechal inspirovat raným dílem Carla Goldoniho⁴. Byla provedena v roce 1769 na žádost arcibiskupa v Salzburgu, kde byla znovu provedena až v roce 2006 v rámci hudebního festivalu.

Postavami příběhu jsou *Fracasso*, maďarský kapitán (tenor), *Rosina*, baronka, jeho sestra (soprán), *Cassandro*, tyranský nepřítel žen (bas), *Polidoro*, jeho bratr (tenor), *Giacinta*, jejich sestra (soprán), *Simone* (bas), který miluje *Ninettu*, služku (soprán). Děj se odehrává v polovině 18. století na Cassandrově sídle u Cremony. Námětem jsou milostné, zapletené příběhy dvou párů, Fracassa a Giacinty a Simona s Ninettou, kterým brání v lásce bratři obou dívek. V prvním dějství tak chystají plán, jak je přelstít, který uskuteční v jednání následujícím. Giacinta a Ninetta zmizí a bratři tak vyhlásí odměnu pro nálezce v podobě sňatku s nimi. Ve třetím aktu pak páry dosáhnou svého a uzavřou šťastná manželství. Do Rosiny, která se na všech

³ Italský tenorista, libretista a spisovatel (1724 – 1777).

⁴ Italský dramatik a spisovatel (1707-1793).

událostech podílí, je zamilován Polidoro, ona jeho lásku však neopětuje. Nakonec vytvoří pár s Cassandrem a Polidor zůstává sám.

Mitridates, král Pontský (*Mitridate, re di Ponto*, KV 74a) je tříaktová opera z roku 1770, která vznikla na objednávku pro Teatro Regio Ducale v Miláně. Premiéra se konala 26. prosince 1770 tamtéž, Mozart jej sám dirigoval. Námětem je tragédie francouzského dramatika Jeana Racina. Text do italštiny přeložil Giuseppe Parini⁵, libreto podle něj napsal Vittorio Amadeo Cigna-Santi⁶. Premiéra měla úspěch, představení se v sezóně opakovalo devatenáctkrát, a to Mozartovi přineslo nabídky na další zakázky – *Ascanio v Albě* a *Lucio Silla*.

V opeře vystupuje *Mitridates*, král pontský a jiných říší, *Aspasiin* milenec (tenor), *Aspasia*, jeho snoubenka, již prohlášená za královnu (soprán), *Sifare*, syn Mitridata a Stratoniky, *Aspasiin* milenec (kontraalt nebo tenor), *Farnace*, Mitridatův první syn, také *Aspasiin* milenec (alt nebo baryton), *Ismene*, dcera parthského krále, *Farnaceova* milenka (soprán), *Marzio*, římský tribun, *Farnaceův* přítel (tenor), *Arbate*, místodržitel v Ninfae (soprán nebo tenor), sbor – vojáci, kněží, královské strážce, důstojníci. Děj opery se odehrává ve městě Ninfae, roku 63 př. n. l. Příběh začíná zprávou, že *Mitridates*, největší nepřítel Římanů, zemřel v boji. Jeho dva synové spolu začnou bojovat o trůn a také o ruku nevěsty jejich otce, *Aspasiin*. *Mitridates* však přežil a vrací se. Snoubenku i oba syny považuje za zrádce a podvodníky. Po všelijakých osobních a politických intrikách mu hrozí římské zajetí. Aby se mu *Mitridates* vyhnul, spáchá sebevraždu.

Roku 1771 vzniká **Ascanio v Albě** (*Ascanio in Alba*, KV 111). „Festa teatrale“⁷ o dvou aktech, libreto napsal Giuseppe Parini. Premiéra byla 17. října 1771 a Mozart operu sám dirigoval. Dílo je alegorickou oslavou svatby rakouského arcivévody Ferdinanda a italské princezny Beatrice z Modeny.

Děj se odehrává v Albě v bájném dávnověku. V opeře také vystupuje Marie Terezie jako *Venuše*, která oddává svého syna *Ascania* s nymfou *Sylvií*. V opeře se objevuje pět postav, *Venuše* (soprán), *Ascanio*, její syn (mezzosoprán nebo baryton),

⁵ Italský básník, kněz a politik (1729 - 1799).

⁶ Italský básník a libretista (1728 - 1799).

⁷ Dílo prováděné na jevišti k oslavě královské hodnosti.

Silvia (soprán), *Aceste*, Venušin kněz (tenor), *Fauno*, vůdce pastýřů (soprán) a sbor – nymfy, pastýři a pastýřky. Zde poprvé (a také naposled) zařazuje Mozart do orchestru serpent – mohutný nástroj připomínajícího černého vlnícího se hada, nejstarší druh žesťového nástroje kontrabasového typu.

Dnes méně hraná, jednoaktová tzv. *serenata drammatica*⁸ **Scipionův sen** (*Il sogno di Scipione*, KV 126) byla vytvořena v roce 1772 na libreto Pietra Metastasia⁹, kterému byla předlohou Cicerova kniha *Somnium Scipionis*. Vznikla na počest arcibiskupa Zikmunda von Schrattenbacha a provedena byla pouze její část 1. května roku 1772 v Salzburžském arcibiskupském paláci.

V příběhů vystupuje šest postav, *Scipione* (tenor), *Costanza* (soprán), *Fortuna* (soprán), *Publio*, adoptivní otec a strýc Scipia (tenor), *Emilio*, Scipionův vlastní otec (tenor), *La Licenza* (soprán), a sbor hrdinů. Děj nás zavádí do Severní Afriky, 200 let př. n. l., do doby vlády Massinissy, krále východní Numidie. Scipio stojí před rozhodnutím, zda si vybrat pro svou další cestu Fortunu, která zosobňuje štěstí, naději a zároveň nevypočitatelnost života; nebo Costanzi, zobrazující spolehlivost a důvěryhodnost. Hlavní postava požaduje čas na rozmyšlenou, ve kterém se obou bohyní doptává a klade jim otázky týkající se pozemského a posmrtného života. Zjevují se mu mrtví hrdinové, především Publio, který ho vede k zásadní myšlence. A totiž, ten, kdo myslel, cítil se a věnoval druhým, bude žít navždy; ti, kteří žili jen pro sebe, si nezaslouží nesmrtelnost. Na konci se Scipio probouzí v království Massinissy, pociťuje přítomnost bohyně Costanze.

Lucio Silla (KV 135), opera o třech aktech z roku 1772, vznikla na objednávku z Milána a zahajovala karnevalovou sezónu 1772 - 1773. Text napsal Giovanni de Gamerra¹⁰, výslednou podobu libreta napsal Pietro Metastasio. Premiéra byla 26. prosince 1772 v Miláně, Mozart byl opět dirigentem. Toto první uvedení opery nemělo moc velký úspěch. Hlavní představitel onemocněl a nahradil ho zpěvák bez velkých pěveckých i divadelních zkušeností a publiku byl spíše pro smích. Mozart s touto

⁸ V 17. století označení „dramatické kantáty“ či „malé opery“ určené k oslavě absolutistického panovníka.

⁹ Italský spisovatel, básník a libretista (1698 - 1782).

¹⁰ Italský libretista a spisovatel (1742 - 1803).

operou nedosáhl tak velkého úspěchu jako s předešlými operami, ale vcelku si těmito třemi díly získal dobré renomé skladatele opery seria. Šestnáctiletý Mozart zde v sobě předznamenává velkého operního skladatele. Hudba koresponduje s akcí na jevišti a dává tak možnost velkým výrazovým možnostem.

Postavami příběhu jsou *Lucio Silla* (tenor nebo baryton), *Giunia*, dcera Gaia Maria, *Ceciliova* snoubenka (soprán), *Cecilio*, pronásledovaný senátor (soprán nebo tenor), *Cinna*, *Ceciliův* přítel a *Sillův* tajný odpůrce (soprán nebo tenor), *Celia*, *Sillova* sestra (soprán), *Aufidio*, tribun, přítel *Lucia Silly* (tenor nebo bas) a sbor – šlechta, senátoři, vojáci, strážci, lid a dívky. Děj se odehrává v Římě po roce 85 př. n. l., kdy je *Lucio Silla (Lucius Sulla)* římským diktátorem. Chce se oženit s dcerou svého protivníka Maria, *Giuniou*. Ta je ovšem věrná své lásce *Ceciliově*, i přesto, že jí bylo řečeno, že je mrtvý. *Cecilio* ale žije a z vyhnanství se vrací do Říma. Společně se svým přítelem *Cinnou* chtějí *Silla* připravit o život, za což jsou odsouzeni k trestu smrti. Diktátor však svým nepřátelům odpouští, dokonce provdá svou dceru za *Cinnu*. *Ceciliově* zruší trest vyhnanství, mohou se tak s *Giuniou* konečně vzít.

Následuje Mozartova druhá opera buffa **Zahradnice z lásky** (*La finta giardiniera*, KV 196) z roku 1775. Kurfiřt Maximilián III. Bavorský si tříaktové dílo objednal pro Mnichovský masopust. Libreto napsal dobově úspěšný spisovatel Giuseppe Petrosellini. Oblíbené prvky jeho zápletek tvoří převleky, záměny osob a vydávání se za někoho jiného. Stejně libreto již předtím zhudebnil Pasquale Anfossi.

V opeře vystupuje sedm postav, a to *Don Anchise*, (tenor), *Markýza Violante Onesti*, převlečená za zahradnici *Sandrinu* (soprán), *Hrabě Belfiore* (tenor), *Arminda*, milánská šlechtice (soprán), *Ramino* (soprán nebo baryton), *Serpetta*, komorná (soprán), *Roberto*, sluha markýzy, zaměstnaný u Dona Achise jako *Nardo* (bas nebo baryton). Na statek Dona Anchise u Milána nastupuje na místo zahradnice pod jménem *Sandrina* *Markýza Violanta Onesti*, za doprovodu svého věrného sluhy *Roberta*, který si na statku nechává říkat *Nardo*. *Markýza* chce být blízko své lásce hraběti *Belfiorovi*, který se ale domnívá, že markýzu dříve v návalu žárlivosti zabil. Ostatní postavy jsou hosté a služebníci Dona Anchise, zdánlivě šťastní, ale ve skutečnosti se každý trápí pro nešťastnou lásku, stejně jako markýza. Po četných zmatcích, omylech a převlecích se dají páry dohromady, jen *Don Anchis* zůstane nakonec sám.

Na objednávku arcibiskupa Colloreda Mozart roku 1775 komponuje dvouaktovou operu seria **Král pastýř** (*Il re pastore*, KV 208) na libreto Pietra Metastasia. Premiéra byla provedena v panovníkově paláci, před arcivévodou Maxmiliánem Franzem a měla velký úspěch.

Děj utváří tyto postavy: *Aminta*, pastýř/král (kastrát nebo kontratenor), *Elisa*, pastýřka (soprán), *Tamiri* (soprán), *Agenore*, aristokrat (tenor), *Alessandro*, makedonský král (tenor). Základním námětem příběhu je láska stavěná do kontrastu s královskými nároky na trůn.

První dějství se odehrává v Sidonu. Elisa miluje Amintu a o své lásce se vzájemně ujišťují. Ani válka mezi králem Alessandrem a Stratonem přece jejich pevný vztah nenaruší. Alessandro sesadí z trůnu Stratona a hledá dědice, který se ujme vlády. Post nabízí Amintovi, který chce ale zůstat pastýřem. Vedle této dvojice se objevuje Tamiri, která miluje Agenora. Aminta nakonec nad nabídkou vážně přemýšlí, ale slibuje Elise, že se poté k ní vrátí. Ale Alessandro vyzdvihuje královské povinnosti nad lásku a navrhuje, aby si Aminta vzal za ženu Tamiri. Aminta však nesouhlasí. V druhém aktu dojde k rozuzlení; Alessandro si uvědomí nespravedlnost, kterou chtěl učinit. Aminta je korunován králem Sidonu. Oba zamilované páry zůstávají spolu.

Zaide (KV 336b) je druhý Mozartův singspiel z roku 1779, který sám nikdy nedokončil. Téhož roku začal pracovat na opeře *Idomeneo* a k *Zaide* se už nevrátil. Autorem libreta je Johann Andreas Schachtner. Fragmenty díla objevila po Mozartově smrti jeho manželka Constanze. Nedokončené opery se ujal Johann Anton André, který ji dokončil – přidal předeheru a finální ansámbl. Pro vytvoření chybějícího textu André oslovil hudebního kritika Carla Gollmicka. V roce 1838 byla opera dokončena a pojmenována *Zaide* podle protagonistky. Premiéra se konala až 27. ledna 1866 ve Frankfurtu nad Mohanem k 110. výročí Mozartova narození. Příběh je o lásce mezi otrokem Gomatzem a dívkou *Zaide*.

Během let 1773 - 1780 pak napsal Mozart scénickou hudbu ke hře *Tobiasa Philippa Thamos, král egyptský* (*Thamos, König in Ägypten*, KV 345 (336a)).

Děj hry se odehrává kolem roku 3000 let př. n. l. v Heliopoli, Slunečním městě. Vypráví o egyptském králi *Meneovi*, který byl svržen *Rammesem*. Jeho národ jej považuje za mrtvého a truchlí pro něj. Jen *Hammon* a *Phanes* vědí, že žije jako nejvyšší kněz *Sethos* ve Slunečním chrámu města Heliopolis. *Rammes* zemře a na

trůn nastupuje jeho syn *Thamos*, který se zamiluje do dcery Menea *Thrasis*, zvanou Sais. Sais vychovávala v dětství sluneční panna *Mirza*, která usiluje o sňatek Tharsis s Pheronem. Chce, aby Meneova dcera získala zpět své královské dědictví. Sethos tomu zabrání a Tharsis s Thamosem uzavřou sňatek. Mirza spáchá sebevraždu a Pherona usmrtí blesk.

Mozartovy rané opery navazují na italskou tradici a jsou po hudební stránce velmi vydařené. Určitý zlom v jeho hudební řeči a vyjadřování nastává s napsáním opery **Idomeneus, král na krétě** (*Idomeneo, Re di Creta*, KV 366). Autorem libreta je Giambattista Varesco¹¹. Opera seria dokončena roku 1781 je považována za první Mozartovu mistrovskou operu. Námětem zůstává u antiky, ale skladatel pracuje více s psychologickým propracováním postav a jejich hudebních partů. Vznikla na objednávku pro Mnichov jako karnevalová opera.

¹¹Italský skladatel, spisovatel a libretista (1735 - 1805).

2. SINGSPIEL

Umění v druhé polovině 18. a počátku 19. století bylo výrazně ovlivněno historickými událostmi, zejména Velkou francouzskou revolucí a napoleonskými válkami. Lidé se začali stavět odmítavě k baroku a v popředí lidského uvažování stálo osvícenství, které nekladlo důraz na víru, ale na racionální vnímání lidského života. Tento filozofický, kulturní a politický myšlenkový směr kladl důraz na svobodu člověka, růst vzdělanosti, odstranění absolutismu a nastolení demokracie, zároveň požadoval odloučení církve od státu. Slovy významného osvícenského filozofa Johna Lockeho: „*Moje svoboda končí tam, kde začíná svoboda druhého.*“¹²

Osvícenské smýšlení se promítlo také do literatury a hudby klasicismu. Literatura se rozdělila na vysokou a nízkou, přičemž nízká byla určena měšťanům a venkovanům. Zejména komedie byla u publika populárním a vyhledávaným žánrem, vysvobozením z reality všedního života ovlivněného těžkou dobou.

Nejvýraznějším představitelem klasicistní komedie byl Carlo Goldoni, který se zasadil o výrazné změny v pojetí komedie dell'arte. Jeho díla měla pevně stanovený scénář. Zobrazoval prostý lid, jeho radosti a vášně, bez masek, bez posměchu a s upřímným zájmem. Věřil v rozum měšťanské vrstvy osvícenské doby.

Na základě těchto skutečností vznikl singspiel, hudebně-dramatický žánr, který byl ke konci 18. století ve Vídni jakýmsi protipólem vážné opery (seria) a komické opery (buffa). Opery byly uváděny zejména v italském jazyce a provozovaly se ve vídeňském Dvorním divadle (Burgtheatru). Místo mluveného slova, jak tomu bylo u německého singspielu, obsahovaly recitativy neboli spojovací zpívané úseky. Pěvci se snažili nejčastěji za doprovodu cembala napodobit mluvenou řeč a posunout tak děj opery. Zatímco Dvorní divadlo navštěvovali výše postavení lidé, aristokracie a také císařská rodina, publikum z níže postavených společenských vrstev navštěvovalo předměstské divadelní scény, kde se hrálo výhradně v němčině.

¹²LOCKE, John. [online]. [10. 3. 2019]. Dostupné z: <http://www.citaty.emamut.eu/autor/locke,-john>.

Singspiel je postavený na dialozích prokládaných písněmi, v češtině „zpěvohra“. Jedná se o lidové komické divadlo, témata vychází z všedního života – láska, nenávisť, žárlivost, nevěra. Děj nemá velkou hloubku. Jeho úspěch byl částečně způsoben reakcí skladatelů a diváků na umělé konvence tehdejší dominantní italské opery. Autoři si našli oblibu v častém zasazení děje do pohádkového prostředí a užívání magických prvků, jako např. W. A. Mozart v Kouzelné Flétně.

Tento žánr vznikl vedle anglické *opery ballad* a francouzské *opery comique* a vycházel z *intermezza*, z krátké, vtipné, operní vložky, která se vyskytovala mezi jednotlivými jednáními vážných italských oper. Zároveň také z italského renesančního divadla, *komedie dell'arte*, a z její pozdějších Goldoniho modifikací. Původní vnímání a provozování komedie dell'arte bylo profesionální divadlo, kde základem byl scénář, na který herci improvizovali dialog. Představení probíhalo ve spontánní rovině a záleželo na rychlých reakcích herců. Vyznačovala se pevným a stálým charakterem jednotlivých postav, každá měla svou masku a kostým.

Jedna z konkrétních figur této formy je **Harlekýn** (*Arlecchino*), mazaný, komický sluha, bavič a smíšek. Má černou polomasku a barevný, kostkovaný oblek. Během hry slouží více pánům, vždy jedná pro svůj prospěch. **Kolombína** (*Columbina*, *Arlecchina*), vychytralá služka a intrikánka, která umí klamat, je mileneckým protějškem Harlekýna. Nenosí masku, ale bývá silně nalíčená, nosí záplatované šaty. Stará se o dceru svého pána, který ji zaměstnává - **Pantalone**, chlípny, lakomý obchodník, rád koketuje s děvčaty a chce působit mladším dojmem. Má dlouhé bílé vousy a tmavou polomasku, nosí přiléhavé červené kalhoty, volný plášť. **Dottore**, právník nebo lékař, mívá osobní či politické styky s Pantalonem. Rád se poslouchá a předvádí, má velké znalosti, ale schází mu logika, je to popleta. Od herce se vyžadovala znalost latiny, aby mohl důvěryhodně plést latinské citáty. Masku zakrývá čelo a hřbet nosu, mívá silně nalíčené tváře. Nosí volný, černý doktorský talár a bílý límec.

Postavy by se ještě daly rozdělit do tří kategorií – starci neboli vecchi (Pantalone, Dottore), sluhové – zanni (Harlekýn, Pierrot), a milenci – innamorati. Většinou šlo o jednoduchou zápletku, kdy chytří sluhové pomáhali milencům, kterým v lásce bránil otec či jiný starší záletník.

Z tohoto historického kontextu lze vyčíst podobnost mezi komedií dell'arte a singspielem, kterou můžeme demonstrovat i na Mozartově díle Bastien und Bastienne. Tři postavy v příběhu připomínají figury italského renesančního divadla. Bastienka by odpovídala kategorii innamorati, tedy jedné z mladých mileneckých postav, která není komická, ale celkem vážná, lehce naivní. Radí jí Colas, starší a zkušenější pán, který se vzniklé situaci nepatrně vysmívá, ale Bastience pomáhá. Jeho jednání by odpovídalo tehdejšímu charakteru zanni – sluhové.

3. BASTIEN A BASTIENKA

Tento jednoaktový německý singspiel napsal Mozart ve svých dvanácti letech na objednávku tehdejšího uznávaného lékaře dr. Franze Antona Mesmera. Dílo si objednal pro své soukromé ochotnické divadlo ve Vídni, kde bylo také v roce 1768 poprvé provedeno. Prapůvodní námět můžeme najít ve francouzském intermezzu *Le devin de village (Vesnický věštec)*, které v roce 1752 napsal a sám zhudebnil Jean Jacques Rousseau. Na dílo francouzského spisovatele vznikaly různé parodie a napodobeniny, jednou z nich je verze herečky Justine Favart z roku 1753, která dílo uvedla pod názvem *Les amours de Bastien et Bastienne* v pařížském divadle *Comédie Italienne*, kde se uváděly italské komedie dell'arte ve francouzském překladu. Text této verze do němčiny přeložil Friedrich Wilhelm Weiskern, jehož překlad Mozart zhudebnil a vznikl tak singspiel *Bastien und Bastienne* (KV 50/46b). Příběh vytváří jen tři postavy: *Bastienka*, pastýřka (soprán), *Bastien*, její milý (tenor nebo soprán) a *Colas*, domnělý kouzelník (bas).

Bastienka je nešťastná, protože se domnívá, že ji její milý Bastien podvádí s jinou dívkou ze zámku. Vesnický věštec Colas, o kterém se také říká, že je čaroděj, chce dívce pomoci a Bastience radí, aby před chlapcem byla veselá a místo slepé oddanosti zahrála koketní dívku, která už má také jiného. Bastien vyhledá Colase a ptá se ho, co se stalo a proč si ho Bastienka nevšimá. Colas, který ví, o co se jedná, namluví Bastienovi, že Bastienka už má také jiného a o něj už nestojí. Bastien je rozčilený a nejprve Colasovi ani nevěří, přesto žádá čaroděje o pomoc. Ten mu pomocí kouzela ukáže, že stále miluje Bastienku. Bastien si uvědomí svou lásku a vzpomíná, jak je Bastienka krásná a zříká se všeho nového, co mezitím okusil. Když se potkají, dělají, že jeden o druhého nestojí. On už by stál o usmíření, ale ona stále na oko hraje, že je jí její milý ukradený. Chlapec to bere vážně a chce se utopit. Bastienka dostane strach a volá na něj. Dva milenci se usmíří, objeví se čaroděj a všichni tři společně oslavují jejich lásku a Colasova kouzla, bez kterých by patrně ke šťastnému konci nedošlo.

3.1 České libreto

V Čechách byl singspiel *Bastien a Bastienka* poprvé uveden německy, a to 14. dubna 1892 v Brně. Premiéra českého překladu, který pod názvem *Jeník a Hanička* napsal Václav Juda Novotný, se konala 13. února 1906 v Praze na Žofíně. Novotného verze vzniká v době obrozeneckých snah na přelomu 19. a 20. století, kdy byla zrušena Badeniho jazyková nařízení a jeho další modifikace, tedy zrovnoprávnění českého a německého jazyka ve všech sférách společenského života. Tato událost vyvolala velké konflikty mezi českou a německou národností nejen v jazykové a literární rovině, ale především politické. Můžeme se tak domnívat, že český překlad vznikl ve snaze podpořit českou identitu a posílit důležitost českého jazyka.

Z pohledu dnešního diváka by se překlad Novotného dal považovat za klasický a zastaralý, který tvoří dojem naivní pohádky. Všimněme si i překladu jmen tří protagonistů – dvojici Bastiena a Bastienky nazývá Jeníkem a Haničkou, tradičními českými jmény, kouzelník Colas zde vystupuje jako Koláč.

V roce 2013 libreto Friedricha Wilhelma Weiskerna volně přebásnil Jaromír Nohavica, který se drží původního názvu *Bastien a Bastienka*. Prózu napsal Marek Golat.

V následujících ukázkách prozaického a zpívaného textu bych ráda poukázala na odlišnost obou libret. Již v první scéně shledáváme patrnou rozdílnost v prozaickém textu.

„Můj Jeník mě mohl opustiti? Ó to je hanebné! Slovo své mi dal a tak rychle zapomněl? Jakmile naň pomyslím, pláč mám na krajíčku. A já naň vzpomínám neustále. Nevěrník ten! Že se naň slečna ze zámku usmála, již nemá pro mě ani oka? Ó jak je ta láska zlá!“¹³

¹³ NOVOTNÝ, Václav Juda. *Mozartova slavnost: Jeník a Hanička*. 1. vyd. Praha: Knihovna V. Kotrba, 1906, s. 7.

„Tak tys mi frknul Bastiene? Dals kvinde své milé? To jsou mi způsoby! Patří mi tvá věrnost. Mám tvé slovo, zapomněls? Můj Bastien mě nechal? Volám mu pořád, ale marně. Když na to myslím, musím brečet a myslím na to neustále. Nevěrník! Za každou hezkou tvářičkou otáčí se ke mně zády. Bolí to! Ubohá láska... dobrou noc!“¹⁴

Oba překlady libreta jsou obrazem své doby. Reflektují společnost, její potřeby a hledané hodnoty.

V překladu V. J. Novotného se vyskytuje dobová, spisovná, literární čeština, kterou lze vnímat jako zpěvnější jazyk vybízející více k legatu. Právě pro nadměrné užívání částic a zastaralý, archaický slovosled zřejmě nedochází k výrazné změně posazení zpěvního a mluvního hlasu zpěváka. S ohledem na jazykové prostředky je láska zobrazována jako vztah dvou zamilovaných dětí a tvoří dojem milé pohádkové komedie. Bastienka působí pouze jako naivní slečna, které se zhroutil celý svět.

Oproti tomu Bastienka v překladu M. Golata na začátku promlouvá přímo k Bastienovi současnou, hovorovou češtinou: „frknul“, „kvinde“. Charakter postavy více koresponduje s dnešní dobou, je více realistický. Můžeme zde shledat více skrytých emocí. Dívka je našťvaná, poté smutná a ublížená.

Jako ukázkou odlišného pojetí hudebního libreta uveďme například árii Bastiena a Bastienky č. 13. Zajímavá je tím, že stejnou melodii zpívá nejdříve on, poté ona.

¹⁴ GOLAT, Marek. *Bastieni (pro účely inscenace Lud'ka Golata)*. Praha: 2016, s. 1.

Jeník:

*„Jen jdi, já trápit nebudu se věčně,
však jinde vše si nahradím,
hned zámecké to zjevím slečně,
vše blaho své v ní jen že zřím.*

*Se slečnou jak si slovo dáme,
hned na to slavnou svatbu máme.
Jsem samé jenom stříbro, zlato –
a kráska moje vznešená
je nesmírně mi vděčna za to,
že jí jen září láska má.*

*Slečna má jako hvězda svítí,
ji chci jen věčně v lásce mítí.*

Hanička:

Já jdu!

*Já do města jdu bez meškání,
hned milovníků hojně mám,
tam vznešenou se stanu paní,
všecky svou krásou upoutám.*

*A jak si s pánem slovo dáme,
hned na to slavnou svatbu máme.
Jsem také samé stříbro, zlato,
jeť v městě krása vážena,
a pán můj bude vděčen za to,
jen když mu září láska má.*

*Pán můj jen zlatem, stříbrem svítí,
jej chci jen ve věčné lásce mítí.“¹⁵*

¹⁵ NOVOTNÝ, Václav Juda. *Mozartova slavnost: Jeník a Hanička*. 1. vyd. Praha: Knihovna V. Kotrba, 1906, s. 21 -23.

Bastien:

„Já jdu!

Na zámek za svou krásnou kněžnou,

jdu říci jí, že s ní chci žít.

Jí vyjevím svou lásku něžnou,

nabídnu jí svůj vroucí cit.

Pozná, že mám ji nejraději

a zanedlouho budu její.

Ten kdo má kapsy plné zlata,

ten koupit může vše co chce.

Má lásky náruč vrchovatá

se kněžně krásné otevře.

Zlato je klíčem, láska darem,

budeme velmi šťastným párem,

tak šťastným párem.

Bastienka:

Já jdu!

Do města kde je plno mužů,

tam spoustu známých pánů mám.

Já lehce vybírat si můžu,

kterému z nich svou lásku dám.

Najdu si muže nádherného

a zanedlouho budu jeho.

Ten kdo má kapsy plné zlata,

ten koupit může vše co chce,

mé lásky náruč vrchovatá

se vzácným pánům otevře.

Zlato je klíčem, láska darem,

budeme velmi šťastným párem,

tak šťastným párem.“¹⁶

V Novotného pojetí je láska vnímána povrchně, bez hlubšího významu. Neužívá slovo „láska“ tak často, důležitá je především „krása“. Například „*kráska moje vznešená*“, nebo „*Slečna má jako hvězda svítí*“. Charakteristika postav je pak plochá a bez výrazných duševních a povahových rysů, př. „*Jsem samé jenom stříbro, zlato - ...*“ nebo „*Pán můj jen zlatem, stříbrem svítí, jej chci jen ve věčné lásce míti.*“

V Nohavicově překladu můžeme nalézt větší hloubku. Sleduje vztah dvou milenců, v němž postavy hovoří samy za sebe - „*lásku svou*“. Využívá metafor, které vzbuzují dojem větší psychologické plasticity vztahu, založeného na pravdivé a hluboké lásce. Například „*Ten kdo má kapsy plné zlata*“.

¹⁶ NOHAVICA, Jaromír. *Bastien a Bastienka*. Mallorca: 2013, s. 14 – 15.

3.2 Hudební charakter

Němečtí autoři v 18. století, např. J. W. Goethe, často vedli debaty o důvodu výskytu hudby v singspielu, jak by se hudba měla klasifikovat a jestli má vůbec její přítomnost v tomto žánru opodstatnění. Singspiel se stal populárním žánrem a prostředím, ve kterém tvořil Mozart, nebylo zahlceno intelektuály, kteří by se takovými otázkami zabývali. Sám Mozart skládal a tvořil s radostí a nepotřeboval si hudbu ve svém díle obhajovat. Základem jeho rané singspielové tvorby je skutečná píseň, která se mu později stala vzorem pro formu árie.

Mozart napsal Bastiena a Bastienku v pouhých dvanácti letech, kdy za sebou ještě neměl velké skladatelské zkušenosti. Po *Povinnosti prvního přikázání* a scénickém díle *Apollo a Hyacinthus* byl tento komický singspiel jeho třetím počinem v oblasti hudebně-dramatického žánru. Přesto se dá označit za vyzrálé dílo budoucího uznávaného skladatele komické opery. Instrumentace orchestru není velká, obsahuje part pro housle, violu, violoncello, kontrabas, lesní roh a hoboj. Dílo začíná krátkou, efektní předehrou a dále se skládá z jedenácti árií, jednoho recitativu spojeným s ariosem, dvou duetů a jednoho závěrečného tercetu. Mozart později místo prózy přikomponoval recitativy secco s jiným textem, ovšem jen do sedmého výstupu.

Ve skladatelových pozdějších dílech se výrazně objevují opakující se příznačné hudební motivy dané postavy či situace. Jsou zřetelné přesnou citací, nebo se objevují v modifikacích. V tomto raném singspielu ještě takové hudební motivy nenacházíme, ale můžeme si všimnout některých prvků charakterizujících určitou postavu. Například předehra začíná jednoduchou, zpěvnou melodií, ale po dvanácti taktech se pravidelně mění hodnoty not a charakter hudby je prudší. Tato místa mají podobnost s Colasovou árií č. 10 - „*Diggi, daggi*“. Vytrhnou posluchače z lyrické nálady, symbolizují kouzla a určitý zvrat v příběhu. S návratem lyričnosti v předehře Mozart předvídá šťastný konec. Čaroděj Colas se v ději poprvé objevuje v čísle 3, kdy v překladu Novotného je tato část označena jako dudácké sólo a ve scénické poznámce je psáno: „*Koláč (jde s polí a hraje na dudy)*“. Druhé housle celých třináct taktů trvání tohoto úseku hrají kvintu d-a. Tyto opakující se kvinty označujeme jako dudácké. Jedná se o údernou hudbu symbolizující pochod, která také pravděpodobně poukazuje na důležitost Colase v celém příběhu.

N° 3.

Violino I.
Violino II.
Viola.
Violoncello
e Basso.

Dalo by se říci, že celý závěr opery je hudebně propracovanější než její první půle. Bastienčin zpěv č. 12 můžeme označit jako malou písňovou třídílnou formu, která se vzdáleně přibližuje árii da capo. V předchozích áriích Mozart užil malou dvoudílnou písňovou formu. V duetech, kde Bastien a Bastienka zpívají společně, jsou hlasy vedeny v paralelních terciích nebo unisono. S přihlédnutím ke zvratu v příběhu má hudba v závěru spád, objevují se tempové změny, hojně užívá tečkovaných rytmů a také drobných modulací.

Mozartova hudba se stala také inspirací pro jeho současníka Ludwiga van Beethovena. Jeho Symfonie č. 3 Es Dur, zvaná hrdinská „*Eroica*“, vznikla v letech 1803 - 1804 a byla napsána a věnována Napoleonovi, když vítězil ve Velké francouzské revoluci. Později Beethoven ale napsal nové věnování - „*na počest velkého člověka, památce hrdinům*“. První věta *allegro con brio* začíná dvěma akordy Es Dur. Třetí a čtvrtý takt má totožnou melodii jako první dva takty přede hry singspielu Bastien a Bastienka. V Mozartově přede hře se nacházíme v tónině G Dur a melodii hrají první housle. Zazní velká tercie g-h, v druhém taktu pak čistá kvarta dolů g-d.

Intrada.
Allegro.

Oboi.
Corni in G.
Violino I.
Violino II.
Viola.
Violoncello e Basso.

Ve třetím a čtvrtém taktu Beethovenovy symfonie Es Dur totožnou melodii hraje violoncello.

Allegro con brio. $\text{♩} = 60$.

Flauti.
Oboi.
Clarinetti in B.
Fagotti.
Corni in Es.
Corno 3° in Es.
Trombe in Es.
Timpani in Es. B.
Violino I.
Violino II.
Viola.
Violoncello e Basso.

3.3 Postava Bastienky

V následující kapitole bych ráda přiblížila charakter Bastienky tak, jak jsem ho vnímala při inscenaci se spolkem Mladá Opera Praha v únoru 2018 v divadle Na Prádle, kde jsem postavu ztvárnila.

Vedle tří protagonistů vystupuje v tomto provedení němá, taneční postava kněžny, do které se Bastien zamiluje. Záměrem této inscenace bylo propojení mezi

klasicismem a 21. stoletím. Rozhodli jsme se opustit klasické prostředí vesnice, ve které se Bastien a Bastienka obyčejně inscenuje a představení jsme zasadili do nadčasového baru, který byl popsán vzkazy předešlých návštěvníků. Prostředí bylo laděno převážně do černé, šedé a bílé barvy, kostýmy byly vnímány jako jedním z pojítek. Kostýmní výtvarnice vycházela z tradičních dobových střihů, současné době se přibližovaly prostřednictvím materiálů a jejich zpracováním.

Během Bastienčiných šesti árií a dvou duetů se její charakter určitým způsobem vyvíjí. V krátké predehře se odehrává scénka v baru, ve které se nechá chlapec svést krásnou kněžnou a společně odchází pryč. Bastienka se právě vrací z toalety a je toho svědkem. Trápí se a pláče, zároveň je odhodlaná vzít situaci do vlastních rukou. Protože se nachází v baru, kde je telefon, volá své přítelkyni a zpívá jí svou první i druhou árii. Nejníternější pocity, smutek, ublíženost, osamocenosť, se promítají do interpretace zpěvačky v souladu s hudební složkou a textem. Bastienka se vyzpovídá a uvědomuje si, že nemůže jen sedět a naříkat. Sdílá je i s majitelem místního baru, podivínem Colasem.

Ve své třetí árii již začíná být temperamentní, ale zároveň se v ní odráží její rozpolcenost a oddanost lásce. Je přesvědčena, že je pro Bastiena tou pravou a jedinou, ale začíná být našťvaná, protože ji dochází, že on si to ještě zřejmě neuvědomuje. Aby ho přesvědčila, zpívá čtvrtou árii, při které se zkrášluje. Tuší, že Bastien se nechal svést jen povrchní krásou kněžny a chce se dámě vyrovnat a dostat svou lásku zpět. Bastienka není hloupá a naivní mladá dívka, vezme si za své Colasovy rady a pochopí, že nemůže být povrchní jako Bastien a musí udeřit na jeho city.

Ve své páté árii je Bastienka nostalgická a sentimentální. Uvědomuje si, že o Bastiena vždy stály jiné dívky, ale ona byla tou jedinou, kterou měl rád a ke které se vracel.

V závěru singspielu se oba milenci potkávají na scéně. Bastien mezitím pochopil, ke které ženě cítí pravou lásku. Ve třinácté árii oba hrají hru, že jeden o druhého nemá zájem. Bastienka vystupuje v následujícím ariosu a recitativu s nadhledem na věc, ví, co si může dovolit a jak s Bastienem jednat, je jí pro smích.

Dívka je chytřejší. Bastien by si měl uvědomit, že vzniklou situaci zavinil on svým úletem s kněžnou. Přesto vinu připisuje Bastience a vyhrožuje sebevraždou.

Bastien:

„Jak chceš!

Na tebe vina padne.

Jak chceš!

Beru tě za slovo.

Je to tak snadné,

žbluňk, a je hotovo.

Dál už nechci takhle žít,

můj život je na draka.

A jdu se utopit,

a ty pak budeš plakat.“

Bastienka:

„Tak běž!

Tak běž!

Tak běž a dělej si, co chceš,

Tak běž a ať nenastydneš!“¹⁷

Bastienka stále zůstává v roli dívky, která o chlapce již nemá zájem a nemiluje ho. Poznala, že taková hra na něj platí a dovádí ho k tak směšným krokům, jako jsou výhrůžky sebezabitím, čehož svojí rolí ale dosáhnout nechtěla. Cílem jejího jednání bylo, aby si Bastien uvědomil, jak se cítila ona tehdy v baru.

Chlapec je čím dál tím odhodlaný k tomu se zabít a dívce povolí nervy. Oba začnou vzpomínat, jak jim bylo krásně, když se milovali. *„Pryč je ten krásný čas, kdy plála láska v nás.“* Bastien pochopí, že není vše ztraceno – *„Svou lásku chci ti dát a znovu tvým se stát“*. Bastienka chytře dosáhla svého, usmíruje se s Bastienem, slibují si věčnou lásku a připravují se na svatbu. I když by dívka bez Colasových rad chlapce

¹⁷ NOHAVICA, Jaromír. *Bastien a Bastienka*. Mallorca: 2013, s. 16.

nezískala zpět, nutno podotknout, že je zajisté tvrdší povahy, která ví, co chce a jde si za svým cílem.

Z ublížené Bastienky se postupně stala slečna, která nabyla zkušenosti, že život a láska vnímána povrchně, nemá předpovězenou šťastnou budoucnost.

4. ROZHOVOR S REŽISÉRKOU VILMOU BOŘKOVEC

4.1 Medailon Vilmy Bořkovec

Vilma Bořkovec se narodila v Praze a k umění směřovala již od dětství. Vystudovala Gymnázium Evropská s hudebním zaměřením a poté ještě herectví na Mezinárodní konzervatoři Praha. Pod organizací A-TOM v letech 2009–2013 režírovala dětská představení pro charitativní mise v Africe a sbírala tak své první režijní zkušenosti. Věnovala se také moderování koncertů a aukcí.

Od roku 2014 působila ve spolku Vteřina poté, se kterým v dětských domovech vedla divadelní workshopy.

V roce 2017 debutovala jako režisérka s představením Bastien a Bastienka v Divadle Na Prádle, kterému se dostalo kladných kritik a ohlasů. Jako režisérka a pomocná režisérka průběžně spolupracuje s operním spolkem Run OpeRun. Podílela se na představeních W. A. Mozarta Kouzelná Flétna a Figarova Svatba v divadle Venuše ve Švehlovce a v létě 2018 také na opeře Rusalka A. Dvořáka na festivalu Povaleč.

4.2 Rozhovor

21. 2. 2018 byla uvedena inscenace Mozartova singspielu „Bastien/ka“ v Praze v divadle Na Prádle, kterou jste režírovala. V čem podle vás spočívá kouzlo této zpěvohry?

Mozart složil tuto zpěvohru v pouhých dvanácti letech. I když je singspiel ovlivněný některými jinými autory, stejně je tam už jasně cítit genialita teprve začínajícího operního skladatele. Další nespornou výhodou je určitě obsazení. Není třeba velkého orchestru. Když jsme operu uváděli, tak jsme měli třináctičlenný

orchestr, ale samozřejmě se dá celá zpěvohra uvádět pouze s klavírem. Tento aspekt samozřejmě velice usnadní provedení. Mladá Opera byl začínající projekt studentů uměleckých škol, takže výběr singspielu byl i z tohoto důvodu. Mě osobně se na dílu líbí propojení dramatických částí s jemnými, zpěvnými. Například Colasova árie „*Diggi, daggi*“ je opravdu nezvyklá. Pro režiséra je to výzva, které mám ráda.

Singspiel byla oblíbená klasicistní forma, která vycházela z commedie dell'arte, tedy z ustálených postav s jasným charakterem bez výrazného psychologického vykreslení. Zde je však děj zasazen do současnosti. Jak jste přistupovala k jednotlivým postavám příběhu?

Děj není úplně zasazen do současnosti. Bar, ve kterém se celá zpěvohra odehrává, by měl působit nadčasově. Chtěli jsme, aby lidé z prostoru spíše cítili emoce než jasné časové ukotvení.

Se scénografkou Juditou Mejstříkovou jsme dlouho debatovaly nad tím, jak docílit kýženého výsledku. Pracovaly jsme tedy s jednoduchostí barev. Čisté linie šedé, bílé, černé. Nevyužily jsme žádné historizující prvky (ornamenty na židlích, barokní záclony atd.) Nedílnou součástí byly také kostýmy. V tomto případě jsme se rozhodly propojit klasicismus se současnými materiály a dobou. Je možné tedy říct, že i kostýmy nelze přesně zařadit do určitého stylu. Vytvářely jsme jakýsi podivný až pohádkový svět, kde se může stát všechno.

Jak píšete, postavy jsou velice ploché a na režisérovi je, aby udržel diváky 40 minut v pozoru. Děj v této zpěvohře prakticky není. Podívala jsem se pozorně na každou postavu zvlášť a hledala, jakou mají motivaci ke svému jednání. To mě přivedlo k vytvoření nové postavy. Na jevišti se kromě Bastiena, Bastienky a Colase objevuje i taneční postava Kněžny. Postava Kněžny, i když je němá, rozkresluje a napomáhá dalšímu vývoji ostatních postav. Skrze ni vidíme Bastienovu touhu po dobývání žen, ale i zranitelnost a rozkolísanost.

Colas je popsán původně jako kouzelník. Mě osobně tato postava do příběhu nezapadala. Příběh se točí kolem vesnického děvčete a chlapce někde v podhradí. Zničehonic jako splašený kůň vtrhne do příběhu kouzelník. Dlouho jsem si s postavou Colase lámala hlavu, až jsem ho dosadila do pozice moudrého rádce a barmana.

S pleší na hlavě a bílými vlasy po stranách působí jako roztržitý kouzelný majitel své hospůdky. Vždy dobře poradí a je přítel obou našich hlavních postav. Nadčasový bar je místo, kde se mohou všichni společně potkat a zároveň i rozejít.

Jak vnímáte postavu Bastienky?

Když jsem nad Bastienkou přemýšlela, připomínala mi mou kamarádku. Přítel jí podváděl a ona i přesto se k němu nakonec vrátila. Nebyla jsem tehdy příliš schopná pochopit důvody těchto kroků, a tak jsem se snažila najít pochopení v Bastience. Bastien jí podvedl s Kněžnou a ona i přesto našla v sobě pevnou vůli a sílu mu odpustit. Je to houževnatá, srdnatá holka, která není žádná květinka, ale zároveň je uvnitř velmi citlivá. Na konci příběhu jí Bastien požádá o ruku. Ovšem snad každému (a byl i můj záměr) vytane na mysl myšlenka, "budou spolu šťastni"?

Podkladem pro zpracování tohoto představení se stalo česky volně přeložené libreto Jarka Nohavici. Jak ovlivnilo vaši režijní práci?

Náš záměr byl přiblížit operu mladým divákům, a to nám české libreto umožnilo. V textu nejsou žádné složité archaismy, které bychom museli složitě vysvětlovat. Pro mě bylo samozřejmě příjemné pracovat s českým textem.

Součástí singspielu nejsou jen hudební čísla, ale také mluvené slovo, tedy činohra. Otevřela vám tato skutečnost jako režisérce větší možnosti nebo se naopak ukázala nějaká úskalí?

Asi oboje. Prózu Marka Golata jsme se nakonec rozhodli nepoužít. Napsala jsem ji sama a měla jsem možnost vypracovat psychologii postav podle sebe. Je to svoboda, která je krásná a zároveň mě přepadal stres, že text vyzní strojeně a nepřirozeně. Velký důraz jsem kladla na herecký projev, který je podle mého názoru stejně důležitý jako precizní hudební provedení. Každopádně Bastien/ka byla moje první režie, dneska bych určitě změnila pár věcí.

Snaha o moderní pojetí klasických děl je v současnosti velmi patrná. Často však nereflektuje smysl díla a překračuje hranici vkusu. Nicméně vaše velmi povedená a úspěšná inscenace je důkazem pravého opaku. Jaké aspekty musí

podle vás režisér při přípravě takového provedení sledovat, aby konzervativní publikum zaujalo?

Děkuji za milou pochvalu. Pokusím se nějak zformulovat můj pohled na první část vaší otázky. Nerada rozděluji režijní práci na moderní a klasickou. Je to takové škatulkování konzervativních diváků. Upřímně paniku ohledně opery v Čechách příliš nechápu. Opera zatím přežila a zajisté bude žít ještě dlouho. Je to silná žena s rozhodným postojem. Pokud na ní ale mají chodit mladší diváci, tak se jim musí ukázat opera v 21. století. Zakonzervovat umění prostě nelze. Pokud se nebude s operou experimentovat a hledat její hranice, tak hrozí, že si časem možná svoje místo v budoucnu nenajde. To by byla nesmírná škoda.

Pro mě je primární myšlenka. V momentě kdy nevidím myšlenku, která protíná dramaturgicky celou inscenaci, tak se mi velice těžko drží pozornost. Naplnit inscenaci chlípnými scénami umí každý, ale jakmile citlivě režisér pracuje s intimitou, ukazuje lidem jiný styl uvažování. To je pro mě velice obohacující. Dobré současné operní představení musí mít hodnotnou myšlenku a precizní hudební provedení.

Dále je pro mě důležité, abych věděla, kam režisér inscenaci vede. Buď se tedy rozhodl vést se po smyslu textu (a díky Bohu za to), anebo naopak hledá jiné výrazové prostředky, schválně používá kontrastní situace, ukazuje nám více pohledů na dané téma. Každopádně opera je fascinující ve své komplexnosti (obsahuje totiž všechno), a to mi přijde správné říci na závěr. Děkuji.

ZÁVĚR

V kapitolách bakalářské práce zasazujeme Mozartovu ranou operní tvorbu do kontextu své doby, uvádíme přehled konkrétních vokálních děl a vznik a vývoj singspielu. Zaměřili jsme na komplexní pohled na singspiel Bastien a Bastienka.

Úspěch singspielů W. A. Mozarta vychází ze souladu jeho mistrovské propracované kompozice s citlivým uchopením libreta. Tato vzájemná harmonie podtrhuje nadčasovost jeho tvorby. Předkládá tedy mnoho možností v inscenačním uchopení této hudební formy.

Nejlépe Mozartovu genialitu a nadčasovost vystihuje František Xaver Němeček. *„Byl bezesporně jedním z velkých tvůrčích duchů, kteří vytvářejí ve svém oboru epochu, poněvadž jej zdokonalují nebo aspoň otevírají svým následovníkům nové názory a cesty.“¹⁸*

¹⁸ DLABOLA, Otto; KOPECKÁ, Michaela. *Procházky kulturní Prahou hudební*. 1. vyd. Praha: SVĚPOMOC, 1988, s. 46.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Literatura

ABBATEOVÁ, Carolin; PARKER, Roger. *Dějiny opery posledních 400 let*. 1. vyd. Praha: Argo, 2017. 652 s. ISBN 978-80-257-2094-3.

BÖTTGER, Dirk. *Wolfgang Amadeus Mozart*. Olomouc: Fontána, 2005. ISBN 80-7336-260-0.

BRABEC, Zbyněk. *Program k provedení opery Idomeneo v Divadle Josefa Kajetána Tyla v Plzni*. Březen 2019.

DLABOLA, Otto; KOPECKÁ, Michaela. *Procházky kulturní Prahou hudební*. 1. vyd. Praha: SVĚPOMOC, 1988. 113.

GOLAT, Marek. *Bastieni (pro účely inscenace Lud'ka Golata)*. Praha: 2016. 6 s.

HILDESHEIMER, Wolfgang. *Mozart*. 1. vyd. Bratislava: OPUS, 1989. 391 s. ISBN 80-7093-000-4.

HUČÍN, Ondřej, ed. *Wolfgang Amadeus Mozart, La finta giardiniera*. Praha: Národní divadlo, 2008. ISBN 978-80-7258-290-7.

JOHNSON, Paul. *Mozart*. Brno: Barrister & Principal, 2014. ISBN 978-80-7485-025-7.

KVĚCH, Otomar. *Obrana Mozarta*. 1. vyd. Praha: Togga, 2019. 122 s. ISBN 978-80-7476-154-6.

LEHÁR, Jan. *Česká literatura od počátku k dnešku*. 2. dopl. vyd. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2006. 1078 s. ISBN 80-7106-308-8.

NOHAVICA, Jaromír. *Bastien a Bastienka*. Mallorca: 2013. 23 s.

NOVOTNÝ, Václav Juda. *Mozartova slavnost: Jeník a Hanička*. 1. vyd. Praha: Knihtiskárna V. Kotrba, 1906. 29 s.

REGLER-BELLINGER, Brigitte, Hans WINKING a Wolfgang SCHENCK. *Opera: velká encyklopedie*. Praha: Mladá fronta, 1996. 630 s. ISBN 80-204-0541-0.

WEISS, David. *Mozart člověk a génius*. 2. vyd. v českém jazyce. Přeložil Alena JINDROVÁ. Praha: BB art, 2001. ISBN 80-7257-577-5.

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), *Apollo et Hyacinthus*: latinské intermedium na text pátera Rufina Widla ke školní hře Clementia Croesi z roku 1767: slavnostní česká předpremiéra 12. ledna 2006 v Divadle F. X. Šaldy v Liberci: česká premiéra 29. ledna 2006 ve Stavovském divadle. Praha: Národní divadlo, 2006. ISBN 80-7258-214-3.

Hudebniny

BEETHOVEN, Ludwig van. *Third symphony : Eroica : op. 55 (partitura)*. Leipzig. 232 s.

MOZART, Wolfgang Amadeus. *Bastien und Bastienne : komische Oper in einem Act* (klavírní výtah). Leipzig: Bartholf Senff. 54 s.

Internetové zdroje

[https://imslp.org/wiki/Bastien_und_Bastienne,_K.50/46b_\(Mozart,_Wolfgang_Amadeus\)](https://imslp.org/wiki/Bastien_und_Bastienne,_K.50/46b_(Mozart,_Wolfgang_Amadeus))

<http://www.tachovsko.com/zaide-wolfgang-amadeus-mozart.html>

https://en.wikipedia.org/wiki/La_Com%C3%A9die_Italienne

https://en.wikipedia.org/wiki/Main_Page

<https://www.britannica.com/art/singspiel>

PŘÍLOHY

KOTRBOVO VYDÁNÍ

SBÍRKY

— TEXTŮ A LIBRÉTT OPERNÍCH —
I ROZBORŮ SKLADEB HUDEBNÍCH.

ČÍSLO 1.

JENÍK A HANIČKA.

(BASTIEN UND BASTIENNE.)

HUDBA OD W. A. MOZARTA.

— VEŠKERÁ PRÁVA VYHAZENÁ. —

KNIHTISKÁRNA V. KOTRBA V PRAZE.

JENÍK A HANIČKA.

— (BASTIEN UND BASTIENNE.) —

KOMICKÁ OPERA O JEDNOM DĚJSTVÍ.

SLOVA NAPSAL

F. W. WEISKERN.

— PŘELOŽIL —

V. J. NOVOTNÝ.

— HUDBA OD —

W. A. MOZARTA.

KNIHTISKÁRNA — V. KOTRBA — NAKLADATELSTVÍ.

OBSAH.

Mladá pastýřka Hanička pláče nad nevěrou svého milého pastýře Jeníka, jež si zalíbila a hojnými dary přeplatila zámecká slečna. Starý pastýř Koláč, jenž v okolí je za kouzelníka vyhlášen, těší ji, že nevěrník opět se k ní vrátí, a pro ten případ dává jí naučení, jak se má příště k němu zachovat: místo vlídné a slepé oddanosti ať zahraje si na koketní dívčinu, jež ve všem umí dělati drahoty. Hanička poslechne moudré rady kouzelníkovy a tak důkladně vytrestá kajícího milovníka, že prosí za odpuštění a ještě rád se jí poddává do věčného otroctví manželského.

(Děj se odehrává na vsi. Ves s vyhlídkou do polí.)

VÝJEV 1.

Hanička (sama).

Čís. 1. *Arie.*

Opustil mě můj zrádný milý,
klnu té chvíli nešťastné;
cítím, jak všecky mizí síly,
zármutek kručí srdce mé.

Trýzeň tak zlá
mě přemáhá,
že hrobu děs
mi spásou dnes.

Můj Jeník mě mohl opustiti? Ó to je hanebné! Slovo své mi dal a tak rychle zapomněl? Jakmile naň pomyslím, pláč mám na krajíčku. A já naň vzpomínám neustále.

Nevěrník ten! Že se naň slečna ze zámku
usmála, již nemá pro mě ani oka? Ó jak
je ta láska zlá!

Čís. 2. **Arie.**

Již na pastvu, jak zdá se,
je čas; však síla má ta tam;
již přírody já kráse
se málem vyhýbám.

Ach, co mi svět!
Zmizel mé lásky květ
a mě spjal
nesmírný žal.

VÝJEV 2.

Hanička. Koláč (jde s polí a hraje na dudy).

Čís. 3. **Dudácké sólo.**

Čís. 4. **Arie.**

Koláč.

Když ptá se dívka co a jak
se s její láskou stane,
můj pozná pronikavý zrak,

kdo na mysli jí tane;
já vidím, kdo se k sobě má
a koho láska svádí . . .
Jak snadna má moc kouzelná,
když dva se mají rádi.

Hanička Dobrý den, milý strýče, ne-
chtěl bys mi pomoci?

Koláč. Inu, od srdce rád, má beruško.
Jen kde to vězi?

Hanička. Chtěla bych lék proti zármutku
— a ty jako kouzelník jistě znáš něco ne-
omylného.

Koláč. Ovšem, že znám! Jak pak by
ne? Já znám všechna tajemství přírody, a
každý můj lék jistě pomůže. Na to můžeš
dát hlavu, jako že se jmenuji Koláč, chutný
Koláč, dobrý Koláč, výtečný Koláč!

Hanička. To je všechno hezké; ale já
nemám ani vindry, nemohu ti zaplatit. Víš
co, vezmi tyto mé náušnice — jsou zlaté.
(Chce je vyndati z uší.)

Koláč. Ne, ne! Tak hezká dívčina jako
jsi ty nemusí mítí peněz, hubička to taky
spraví. (Chce ji obejmouti.)

Hanička (brání se). Ne, ne; moje hubičky jsou pouze pro Jeníka. Ach, ten zlý Jeník! Ty to jistě taky víš, neboť každý mi to povídá, že ten nevděčník mě opustil.

Koláč. Nevěř tomu, nedělej si starosti.

Hanička (se zaraduje). Jak že, ty myslíš, že mě má ještě rád?

Koláč. Ale to se ví!

Hanička. A přece běhá za jinou?

Koláč. No víš, on je tak trochu přeletavý ptáček, ale tvá krása ho potáhne zpět — však on se vrátí.

Hanička. Ale já se nechci s jinou dělit, rozumíš? A kdyby to byla třeba kněžna . . . (Je jí do pláče.)

Koláč (jí konejší). Ale dej si pokoj! Taková věc se nenatahuje na dlouhé moldánky. To přejde a basta!

Hanička. Ach, já nevím, jak to skončí!

Čís. 5. Arie.

Hanička.

Když jsme spolu žertovali,
Jeník kytičku mi bral,
řikal, abychom se vzali,

by nám Pánbůh požehnal.
Proč jej nyní dary mámí,
proč jej vábí vznešená?
Co se stalo mezi námi,
vše mu přála láska má:
ten můj statek, pole, stáda,
to vše také mohl mít!
Že jsem ho tak měla ráda,
nyní s jinou chtěl by žít?

Koláč (dobírá si jí). Oh, slečna ze zámku dá mu víc — ta jej stříbrem, zlatem zasypává. Kde pak ty, chuděrko, vydržíš porovnání s tvou roztrhanou chalupou, nějakým tím poličkem neb nějakou ovečkou . . .

Hanička (zlostně). Ale já ti povídám, že není tak zle — však už na mě brali jinší páni!

Čís. 6. Arie.

Hanička.

Kdybych jako mnohé jiné byla,
které mámí lichocením dým,
dávno bych se věru zalíbila

z města švarným pánům galantním.
Jeníček však láska má jediná;
 žádná jiná
touha není v srdci mém.
 Slyš, co dím:
srdce mají lidé prostí,
 poklad ctnosti
je též v chatě domovem.

Koláč. Jen se tak nerozčiluj, však bude zase dobře; Jeník se k tobě vrátí. Ale ty naň musíš jiným způsobem. Vzdechání a pláč každého omrzí. To musíš natáhnout jiné strunky: musíš být vůči němu trochu lstivá, žertovná a lehkomyšlná — tak hodně do větru — rozumíme? To ňák láká milovníka, když jej holka hezky za nos vodí, he, he, to známe!

Hanička. To půjde ztěžka! Já to nedovedu.

Koláč. Ale jdi; s troškou vůle. to dovede každá žena. Jen kuráž, holka. Věř, co ti povídám: chceš-li napravit záletníka, musíš sama býti tak trochu záletnou. Musíš před

ním utíkat, i když tě srdce k němu táhne, a tím způsobem jej kolem prstu ovineš. Tak to dělají městské dámy.

Čís. 7. Dvojzpěv.

Koláč.

Co jsem řek', stav na to hrady,
na má slova pamatuj.

Hanička.

Tvé chci poslechnouti rady,
jsem ti vděčna, pane můj.

Koláč.

Zachováš se dle mé rady?

Hanička.

Jsem ti vděčna, pane můj.

Koláč (stranou).

Nevíňátko! (opět k ní).
K mému přání
zanech nářku, bědování,
vzhůru hlavu, zjasni líc.

Hanička.

Vím, již nestarej se nic.
(Odejde.)

VÝJEV 3.

Koláč (sám).

Koláč. Takový venkovský párek milenců,
jaká jsou to nevinná a hloupoučká holátka!
To v městě to jinak natahují, a mnohá dce-
ruška tam více ví, než matka . . . Ah, tu jde
právě vhod náš milovník, příjemný tento
předmět, po němž i mnohá vznešená krasa-
vice očkem hází. Pro vás, páni kavalíři, je
to lekce nemilá. Vaše krásky běhají za se-
dláky, kdežto na vás, pány vznešené, sotva
přes rameno pohlédnou. Ďas tomu rozumí!

VÝJEV 4.

Koláč. *Feník* (vystoupí).

Čís. 8. *Arie*.

Feník.

Velký dík ti musím vzdátí,
je to moje povinnost;
jak's mi radil, má se státi,
věru potrestán jsem dost.
Nyní chci tě poslouchati,
z nouze ovšem dělám ctnost,
neboť láska kupovaná
do srdce je hrozná rána . . .
Hanička má milená
jediná je láska má.

Koláč. Uznání tvé mě sice těší, ale při-
cházíš trochu pozdě. Víno už je sezobáno.

Feník (tekne se). Jak? Víno už je sezo-
báno? Co to znamená?

Koláč. To znamená, že's dostal kvinde.

Feník. Ale jdi, děláš si za mne blázny.
Má Hanička že by se ode mne odvrátila?
Oh, v to nevěřím!

Koláč. Tys hrozně ješitný chlap; myslíš si, že každá je hned šťastna, když ty se na ni podíváš. Ať jen se nepřepočítáš!

Čís. 9. **Arie.**

Jeník.

Jdi! a nelekej mě více,
Hanička mě nezklame,
ona není falešnice,
jíž je jedno: ano, ne!
Víra má je jako skála,
vím to, že mě ráda má;
Hanička vždy v slově stála
a co řekla, vykoná!

Koláč. To všechno může být, ale jistá věc je, že Hanička má teď jiného milovníka. Je to chlapík bohatý, roztomilý, a nota bene: v ě r n ý — neběhá za jinými jako někdo. Rozumíme?

Jeník. U všech čertů! A jak se to přihodilo? A odkud to víš?

Koláč. Ze svého umění kouzelného.

Jeník (nedůvěřivě). Z tvého umění kouzelného?

Koláč. Ovšem.

Jeník. Je to pravda?

Koláč. Bohužel. Věř, je mi tě líto.

Jeník. To jsem to proved'! Ó já nešťastný!

Koláč. Teď vidíš, že jsi se svou krásou na holičkách.

Jeník. Ale to je hrozné! Co si počnu? Milý příteli, ty mi musíš pomoci!

Koláč. Nevím, nevím... Ale uvidíme, co se dá dělat. Počkej trochu! Podívám se do své kouzelné knihy na tvůj osud. (Vy-táhne z kabely knihu, čte v ní a při tom dělá po-divné posuňky, aby Jeníka pořádně postrašil.)

Čís. 10. **Arie.**

Koláč (čte v kouzelné knize).

Dyky, daky,
čurry, murry,
horum, harum,
lirum, larum.
Raudi, maudi,

giry, gary,
posito.
Besti, basti,
saron do.
Fatto, matto,
qui pro quo.

Jeník (bojárně). Už je to čarování u konce?
Koldá. Ano. Přístup blíže! Potěš se,
osud je ti přízniv, svou pastýřku opět uvidíš.
Ale vem rozum do hrsti a svého štěstí lépe
dbej, než dosud. (Odejde.)

VÝJEV 5.

Jeník (sám).

Čís. 11. *Arie*.

Lásko má, mé potěšení,
toužím k tobě znova zas.
Nad ni v světě štěstí není,
ničím je mi zlata jas.
Bohatství a svůdné zlato,
vaše moc mi lhostejna;
srdce dívky mé mi svato,
s ní jen žít je touha má.

Znalci, jichžto pouze slávou
vzácnost v světě jediná,
zde by našli perlu pravou,
jakou moře sotva zná.
Marno však je vaše přání,
mně jen patří vzácný květ
a jej nedám, věřte, páni,
ani za celičky svět.

VÝJEV 6.

Jeník, Hanička.

Jeník. Tady je . . . Mám před ní prchat?
Ne, to bych teprve o ni přišel.

Hanička. Ten ničema! Dělá, jakoby
mě neviděl. Ach, jak mi srdce tluče.

Jeník. U čerta! Teď nevím, jak do
toho. Musí to být! Promluvím s ní . . . Aj,
aj, ty jsi zde? Já také přišel . . . Ale co vidím?
Ty nejsi v dobré míře . . . Co je ti?

Hanička. Co mi chceš? Jdi, neznám tě.

Jeník. Co praviš? Ach, Haničko, což
neznáš více svého Jeníka?

Hanička. Ty že jsi můj Jeník? Ne, nejsi!
Nikolivěk! Nikdy ne!

Čís. 12. Arie.

Hanička.

On ke mně se oddaně skláněl,
mě hvězdou svou nazýval,
on po mně se celý den sháněl,
svou spásou mě jedinou zval.
Zjev nejkrásnější neviděl,
mě pouze stále v mysli měl,
já byla jeho blaho
a vše, co srdci draho . . .
Ni vzácných darů si nevážil,
jak odměřeným k jiné byl:
když dary jemu dala,
já první hned je znala,
mně dal vše rád, mně pouze žil,
teď by si jinou vyvolil?
To tam již je závratné štěstí,
svůj žal musím samotna nésti.
Ó jak je ta nevěra zlá,
co soužení přivádí srdci
ta láska nestálá!

Jeník. Ó já již vidím, co tě mrzí. Ty
myslíš, že jsem se změnil, ale v tom se

mýlíš. Bylo to jen malé, zcela malinké za-
čarování, z kterého mne náš bodrý Koláč
již vyhojil.

Hanička. To jsou plané řeči. Jestli tě
vyhojil, je dobře; ale na mne ty jeho čáry
neplatí. Pro mé utrpení není léku.

Jeník. Ale nebuď bláhová! Nejlepším
lékem je stav manželský. Chci tě mítí za
ženu. Zde stojí tvůj muž.

Hanička. Oho, ne tak prudce! Stav
manželský není tak snadná věc; a máme-li
ještě k tomu muže nevěrného, pak máme
pravé peklo. To by byl pěkný lék!

Jeník (dopálen). Dobrá, když máš svou
hlavičku, vzdoruj si dál!

Čís. 13. Arie.

Jeník.

Jen jdi, já trápit nebudu se věčně,
však jinde vše si nahradím;
hned zámecké to zjevím slečně,
vše blaho své v ní jen že zřím.

Se slečnou jak si slovo dáme,
hned na to slavnou svatbu máme.
Jsem samé jenom stříbro, zlato —
a kráska moje vznešená
je nesmírně mi vděčna za to,
že jí jen září láska má.

Slečna má jako hvězda svítí,
jí chci jen věčně v lásce mítí.

Hanička.

Já jdu!
Já do města jdu bez meškání,
hned milovníků hojně mám;
tam vznešenou se stanu paní,
všecky svou krásou upoutám.

A jak si s pánem slovo dáme,
hned na to slavnou svatbu máme.
Jsem také samé stříbro, zlato,
jeť v městě krása vážena;
a pán můj bude vděčen za to,
jen když mu září láska má.

Pán můj jen zlatem, stříbrem svítí,
jej chci jen ve věčné lásce mítí.
(Oba se staví, jakoby chtěli odejít, ale opět se vrací.)

Hanička. Hledme, tys ještě zde? Ráda
bych věděla, co tě tu drží?

Jeník. Chci se právě s tebou rozloučiti.

Hanička. Dle všeho tě to nebude státi
mnoho namáhání.

Jeník. Dle všeho nemůžeš se již toho
dočkati, abych odešel.

Hanička. Tak jest, můj pane! Račte
jednati podle své libosti!

Jeník. Myslíš to vážně? . . . Mluv, Ha-
ničko, mám zůstatí?

Hanička. Ano . . . Ne, ne!

Čís. 14. **Recitativ a arioso.**

Jeník.

Mou trýzní roste zvůle tvoje?
Nechť! Co rázný muž
chci vzít, bys radost měla,
hned provaz, dýku, nůž . . .

Hanička.

Běž už!

Jeník.

Já jdu se pověsiti . . .

Hanička.

Běž už!

Jeník.

A jako šílenec
se letím utopiti . . .

Hanička.

Leť už!
Je lázeň dobrá věc!

Jeník (k sobě). Co pak jsem blázen,
abych skákal do vody?

Hanička. Nu tak, co tě tu zdržuje?

Jeník. I nic. Já jen si vzpomínám, že
jsem špatný plavec . . . a pak . . . před svou
smrtí rád bych ještě slůvko s tebou pro-
mluvil.

Hanička. Se mnou mluvit? Ty? Ne
a ne! Nic neslyším!

Čís. 15. **Dvojzpěv.**

Hanička.

Leť! Leť, mlsný ptáčku,
a jinou hračku
hledej si pro svůj zob.
Tě nechci víc! Jdi, jinou zlob!

Jeník.

Já zemru jistě
zde na tom místě
pro zradu hanebnou,
pro černou faleš tvou!
(Má se k odchodu.)

Hanička.

Zrádce! Chceš jíti?

Jeník.

Musí to býti.
Iného vzít si chceš,

nuž, na mou smrt se těš!
Mně život pouhý dým,
již se ti poroučím! (Utíká.)

Hanička.

Slyš, Jeničku!

Jeník.

Jak? Mne voláš?

Hanička.

Ty mylíš se! Je lásky konec,
Osudu ty neodoláš!

Jeník.

Ach, kde ten krásný čas,
kdy těšil Mílek nás!

Spolu.

Již nám teď navždy minul!
Jdi! Je konec všemu!
Běda srdci mému!
Já vyhledám si v čas

svou novou lásku zas.
Ta v lásce změna
buď velebena;
ta láká, jak se dí,
chuť znova podráždí.

Jeník.

Však kdybys chtěla . . .

Hanička (nerozhodně).

Jen kdybych směla . . .

Jeník.

Zas býti mojí . . .

Hanička.

Zas býti tvojí? . . .

Spolu.

Tak nový lásky máj
by vykouzlil nám ráj.

Feník.

Kéž jsi zas láska má!

Hanička.

Já chtěla bych být věčně tvá!

Feník.

Ó vrať se ke mně již
a skloň se níž;
v tvé objetí
mé srdce poletí!

Hanička.

Mou lásku měj
a jinou nehledej!

Spolu.

Smíření blahé
nám je tak drahé;
věrnost ti přísahám,
věčně tě v srdci mám!
Již chmury zašly,

zas jsme se našli.
Spor zlý je překonán,
dobrý čin vykonán!

VÝJEV 7.

Koláč, Feník, Hanička.

Čís. 16. **Trojzpěv.**

Koláč.

Jářku, děti, po bouři a blesku
krásný zase bývá den.
Láska vaše v novém lesku,
kouzelník buď veleben!
Sem! Sem! Sem ruce své!
Spojte znova srdce svoje,
konec boje,
jak přání to mé!

Feník a Hanička.

Sláva! Sláva!
Kouzelníku sláva!
Přítel Koláč slavně živ!

Nám on život nový dává,
vykonal dnes velký div.
Sem! Sem! Sem chvála zněj,
on nás smířil na tom místě!
Sem! Sem! Sem chvála zněj!
on vždy vzácný byl náš dobroděj!

Koláč (se k nim připojí, ukazuje na sebe a s komickou vážností pěje na konec vlastní svou chválu).

Sem! Sem! Sem chvála zněj,
já je smířil na tom místě!
Sem! Sem! Sem!
Já vždy vzácný byl váš dobroděj!

**Českým kruhům hudebním,
knihkupcům, skladatelům, spolkům pě-
veckým i hudebním, jakož i každému
příteli hudby**

doporučujeme své

**oddělení grafické
pro rytí a sazbu not.**

Zřízeno jsouc na základech nejmodernějších, provádí rytí a sazbu not **bezdě, rychle a velmi zřetelně**. Až do poslední doby bylo zvykem, posílati všechny hudebniny k tisku do Německa. Tím národní kapitál, který v českých rukách zůstatí mohl, plynul do ciziny, ba často i do kapes národních našich odpůrců.

Ústav náš, prvý svého druhu v Čechách, může směle soutěžit s každou i tou nejpokročilejší firmou cizozemskou, a výrobky naše, jak dnes nejpovolanejšími kruhy hudebními i grafickými je uznáno, stojí na výši doby.

* * *

W. A. MOZART

PASTIEN A PASTIENKA

podle libreta Friedricha Wilhelma Weiskerna

volně přebalil

vlastnomocně sepsal v jednom exempláři

a věnoval

Ludvíkovi Golatovi s velkými díky

ze to, že mne val ne schůzku s Wolfgenem

Jaromír Mohavice

Mallouca - zelný 2013

N.º 1 Anie

Mein liebster Freund...

Bastienka:

Milaček můj už rád mě nemá smutek a nářek zbyl mi jen
smutek a nářek zbyl mi jen snesl se stín nad námi dvěma
nemá mě rád můj Bastien nemá mě rád můj Bastien.
slzy mi skápi proudem úc slzy mi skápi proudem úc
Trápiš se trápiš čím dál víc Trápiš se trápiš čím dál víc
Trápiš se trápiš čím dál víc

MILAČEK MŮJ UŽ RÁD MĚ NEMÁ
SMUTEK A NÁŘEK ZBYL MI JEN
SNESL SE STÍN NAD NÁMI DVĚMA
NEMÁ MĚ RÁD MŮJ BASTIEN
SLZY MI SKÁPI PŘI PŘODĚM ÚC
TRÁPĚŠ SE TRÁPĚŠ ČÍM DÁL VÍC

Nº 2, Arie

Ich geh' jetzt auf die Weide

Partitura:

Už slunce k nebi stoupá je čas je čas jít sta-do pašt je
 čas je čas jít sta-do pašt teď nesmím stát jak hlou-pa'a
 zámukem se trást a zámukem se trást. Ovečky vy za to
 nemů-že-te z o-su-du že zbyl mi žal Ovečky
 vy mi to prohne-te že bu-du plakati dál, Požkal mě
 zly' osud zly' osud zly' zu-sta-ly jste mi jea
 vy zu-sta-ly jste mi jea vy!

UŽ SLUNCE K NEBI STOUPÁ
 JE ČAS JÍT STÁDO PÁŠT
 TEĎ NESMÍM STÁT JAK HLOUPÁ
 A ZÁMUKEM SE TRÁŠT

OVEČKY VY ZA TO NEMŮŽETE
 Z OSUDU
 ŽE ZBYL MI ŽAL
 OVEČKY VY MI TO PROHNETE
 ŽE BUDU
 PLAKATI DÁL
 POŽKAL MĚ ZLY' OSUD ZLY'
 ZUŠTALY JSTE MI JEŇ VY!

Colas:

HEJ HEJ HEJ HEJ
 JSEM ČARODĚJ
 KDE MŮŽU TAM POMŮŽU
 SVOU SILOU VŠECHNO ZMUŽU
 MŮJ VYCVIČENÝ SLUCH MI ŘÍKÁ:
 TADY NĚKDO VZLYKA'
 KDOPAK TO ASI BUDE?
 ŽEBY TANTO DĚVČE CHUDE'!
 JOJO! TO ASI BUDE!

TAK ČASY MÁRY FUK
 A VIDÍM TO JAK NA TALÍŘ
 ŽE AMOR VZAL SI LUK
 A SVÝMI ŠÍPKY NA NI MÍŘÍ

HEJ HEJ HEJ HEJ
 JSEM ČARODĚJ
 TA DÍVKA HO MÁ' RA'DA,
 TO MOJI POMOC ŽÁ'DA

N° 5. Arie
 Wspaniałe Bastien...

Bastienka:

3/4
 chčej co chceš můj Ba — sti — e — ne ra — da dām ti vše co mám

ra — da dām ti vše co mám Dárky mě jsou dra — ho — ceu — né

nebot' z lo's — ky já je dām. To co jin — de jik' da' — vé

to je faleš to je lež to je lež ja' jsem troje 125 — 12

pra — va' za — dej všechno jen co chceš ja' jsem troje 125 — 12

pra — va' za — dej všechno jen co chceš za — dej všechno jen co

chceš! vem si pole vem si stáda vem si vše co chceš si brat' vem si

vše co chceš si brat' pročťe stále mám tak rád? a pročťe stále mám tak

rád? a pročťe stále mám tak rád? vem si pole vem si stáda vem si vše co chceš si

brat' pročťe stále mám tak rád? a pročťe stále mám tak rád? a pročťe stále mám tak rád?

pročťe stále mám tak rád? a pročťe stále mám tak rád? pročťe stále mám tak rád?

a pročťe stále mám tak rád!

CUTĚJ CO CUCĚŠ MŮJ BASTIEMĚ
RÁDA DÁM TI VŠE CO MÁM
DÁRKY MĚ JSOU DRAHOCENNĚ
NEBOŤ Z LÁSKY JÁ JE DÁM

TO CO JINDE JINÁ DÁVA
TO JE FALEŠ TO JE LEŽ
JÁ JSEM TVOJE LÁSKA PRAVK
ŽÁDEJ VŠECHNO JEN CO CUCĚŠ

VEM SI POLE VEM SI STÁDA
VEM SI VŠE CO CUCĚŠ SI BRÁT
PROČ TĚ STÁLE MÁM TAK RÁDA?
A PROČ TY MĚ NEMÁŠ RÁD?!

N° 5. Arie
 Wspaniałe Bastien...

Bastienka:

3/4
 chčej co chceš můj Ba — sti — e — ne ra — da dām ti vše co mám

ra — da dām ti vše co mám Dárky mě jsou dra — ho — ceu — né

nebot' z lo's — ky já je dām. To co jin — de jik' da' — vé

to je faleš to je lež to je lež ja' jsem troje 125 — 12

pra — va' za — dej všechno jěu co chceš ja' jsem troje 125 — 12

pra — va' za — dej všechno jěu co chceš za — dej všechno jěu co

chceš! vem si pole vem si stáda vem si vše co chceš si brat' vem si

vše co chceš si brat' pročťe stále mám tak rád? a pročťe stále mám tak

rád? a pročťe stále mám tak rád? vem si pole vem si stáda vem si vše co chceš si

brat' pročťe stále mám tak rád? a pročťe stále mám tak rád? a pročťe stále mám tak rád?

pročťe stále mám tak rád? a pročťe stále mám tak rád? pročťe stále mám tak rád?

a pročťe stále mám tak rád!

N.º 8 Arie
Grossen Dank

Bastien

Velký dík můj čaro-ději! Velký dík! Velký dík patří vám máj;
 velký dík velký. Dík velký dík patří vám jste kouzelníci jste kouzelníci.
 Tak jak šípka na kompasu mírť stále na sever tak i vy jste svého času uká-
 zal mi správný směr uká-zal správný směr jak na nebi tak na
 zemi Bastienka mezi všemi pravou vyvo-le-nou zěnou je mi,
 Bastienka jedi-ná Bastienka je-di-ná ve mně láska roz-ví-ť
 ná Bastienka jedi-ná ve mně láska roz-ví-ť ná Bastienka jedi-ná ve mně
 láska roz-ví-ť ná Bastienka jedi-ná ve mně láska roz-ví-ť ná

VELKÝ DÍK MŮJ ČARODĚJI!
 PATŘÍ VÁM VELKÝ DÍK
 JSTE KOUZELNÍCI

TAK JAK ŠÍPKA NA KOMPASU
 MÍŘÍ STÁLE NA SEVER
 TAK I VY JSTE SVÉHO ČASU
 UKÁZAL MI SPRÁVNÝ SMĚR

JAK NA NEBI TAK NA ZEMI
 BASTIENKA MEZI VŠEMI
 PRAVOU VYVOLENOU ZĚNOU JE MI
 BASTIENKA JEDINA!
 VE MNĚ LÁSKA ROZVÍŤNÁ

Nº 9, Arie
Geh! du sagst mit...

Bastien:

CO TO MLUVÍŠ ZA NESMYSLY? CO TO MLUVÍŠ ZA NE-SMYSLY TO JE FA-LEŠ
 TO JE LEŽ TO JE FA-LEŠ TO JE LEŽ DNEM I NOCÍ NA MĚ MYSLÍ
 DNEM I NOCÍ NA MĚ MYSLÍ JAK JÁ' NA MI MY-SLÍM TĚŽ JAK JÁ' NA MI
 MYSLÍM TĚŽ. DNEM I NOCÍ SRDCE TLUKOU JAK TO JEŽÍ TAK I MĚ'
 V ŽÁRNĚ LÁSKY VLASTNÍ RUKOU VŠECHNY MOSTY PÁ-LÍ-ME VŠECHNY
 MOSTY PÁ-LÍ-ME!

CO TO MLUVÍŠ ZA NESMYSLY?
 TO JE FALEŠ! TO JE LEŽ!
 DNEM I NOCÍ NA MĚ MYSLÍ
 JAK JÁ' NA MI MYSLÍM TĚŽ
 DNEM I NOCÍ SRDCE TLUKOU
 JAK TO JEŽÍ TAK I MĚ'
 V ŽÁRNĚ LÁSKY VLASTNÍ RUKOU
 VŠECHNY MOSTY PÁ-LÍ-ME

N.º 10. Arie
Daggi daggi

Colas:

Daggi daggi schurry murry horum harum
 lirum larum Raudi maudi giri gai posito
 besti basti prèbito Fatto matto quid pro quo Fatto mat-to
 quid pro quo Daggi daggi schurry ^{murry} horum harum lirum larum Raudi
 maudi giri gai posito besti basti prèbito Fatto mat-to
 quid pro quo Fatto matto quid pro quo

DAGGI DAGGI SCHURRY MURRY
 HORUM HARUM
 LIRUM LARUM
 RAUDI MAUDI POSITO
 BESTI BASTI PRÈBITO
 FATTO MATTO QUID PRO QUO

N° 11. Arie
Meiner Liebster

SBastien:

1. Ach jak září v zlatém rámu
2. Marne zkoušíte to páni
nemí ona jako vy!

hej-krásnej-ší zlatého kamů
s přerážou ujmou po hradech
o-čí o-čí o-čí ny Bastien
nachce zlaté o-ko-uy zlaté

o-čí-uy!
Ach jak sladce chutná mána
Marne snahy všem páni
velká ztratil

božská ho-ští na nejslad-ší jsou milovaná
ústa Bastienčina
sílu ztratil zlatá trpyť
jenom já můžu myslet na ni
jenom já jí můžu mít

hej mit.

ACH JAK ZÁŘÍ V ZLATÉM RÁMU
NAHRDEMK S RUBÍNŮ
NEJKRÁSNEJŠÍ Z DRAHOKAMŮ
OČI BASTIENČINY

ACH JAK SLADCE CHUTNÁ MANA
VELKÁ POŽSKÁ HOSTINA
NEJSADŠÍ JSOU MILOVANA
ÚSTA BASTIENČINA

MARNE ZKOUŠTE TO PÁNI
NEMÍ ONA JAKO VY
S PŘERÁŽÍM POUKŘÁDÁNÍM
NEUCE ZLATÉ OKO VY

MARNE SNAHY VŠEM PÁNI
ZTRATIL SILU ZLATA TRPYŤ
JEN JÁ MŮŽU MYSLET NA NI
JENOM JÁ JÍ MŮŽU MÍT

N. 12, Arie
Er war mir sonst ...

Bastien

Můj Bastien stál jako skála jak skála první se zdál Jen
já v jeho zářtí se hrála Jen o moji lásku on stál Jen pro mě svoje
o-či měl co já jsem chtěla on i chtěl Jen já pro něj byla ta nejvzácnější
v'la Jen já pro něj jsem byla ta nejvzácnější v'la ta nejvzácnější
nejvzácnější v'la. Ač mnohé po něm toužily on
nezaváhal na chvíli dářky když od nich brával hned všechy mi je dával
on měl mě rád mě jedinou a teď se dívá za jím. Jsou
pryč omý nádherné chvíle Jsou pryč omý nádherné chvíle mé lásky se Bastien
vzdal On chodí teď k jiným v'le a zálet-ným se stal On chodí teď k jiným
v'le a zálet-ným se stal. On chodí teď k jiným v'le a zálet-ným se stal.

MŮJ BASTIEN STÁL JAKO SKÁLA
JAK SKÁLA PRVNÍ SE ZDÁL
JEN JÁ V JEHO ZÁŘTÍ SE HRÁLA
JEN O MOJI LÁSKU ON STÁL
JEN PRO MĚ SVOJE OČI MĚL
CO JÁ JSEM CHTĚLA ON I CHTĚL
JEN JÁ PRO NĚJ BYLA
TA NEJVZÁCNĚJŠÍ V'LA

AČ MNOHÉ PO NĚM TOUŽILY
ON NEZAVÁHAL NA CHVÍLI
DÁŘKY KDYŽ OD NICH BRAVAL
HNED VŠECHNY MI JE DÁVAL
ON MĚL MĚ RÁD. MĚ JEDINOU
A TEĎ SE DÍVÁ ZA JIMU
JSOU PRYČ OMY NÁDHERNÉ CHVÍLE
MĚ LÁSKY SE BASTIEN VZDAL
ON CHODÍ TEĎ K JINÝM V'LE
A ZÁLETNÝM SE STÁL

BASTIEN

JA' JDU

NA ZÁMEK ZA SVOU KRÁSNOU KNĚZNOU
JDU ŘÍCI TI ŽE S MÍ CUCI ŽÍT
TI VYJEU'M SVOU LÁSKU NEŽNOU
NABÍDM TI SVŮJ VROUČÍ CIT

POZNÁ ŽE MÁM TI NEJRADEJI
A ZANEDLOUHO BUDU DE TI

BASTIENKA

JA' JDU

DO MĚSTA KDE JE PLNO MUŽŮ
TAM SPOUSTY ZNAMÝCH PÁNŮ MÁM
JA' LEHCE VYBÍRAT SI MUŽI
KTERÉMU Z MICH SVOU LÁSKU DÁM

NADU SI MUŽE NA'ONERNĚHO
A ZANEDLOUHO BUDU DEHO

BASTIEN

TEN KDO MÁ KAPSY PUNĚ ZATA
TEN KOUPIŤ MŮŽE VŠE CO CUCĚ
MÁ LÁSKY NARUČ VROUČATA
SE KNĚZNĚ KRÁSNĚ OTEVŘE

ZATO JE KLIČEM LÁSKA DAREM
BUDEME VELMI ŠTĚSTNÝM PÁREM
TAK ŠTĚSTNÝM PÁREM

BASTIENKA

TEN KDO MÁ KAPSY PUNĚ ZATA
TEN KOUPIŤ MŮŽE VŠE CO CUCĚ
MĚ LÁSKY NARUČ VROUČATA
SE VZÁCNÝM PÁNĚM OTEVŘE

ZATO JE KLIČEM LÁSKA DAREM
BUDEME VELMI ŠTĚSTNÝM PÁREM
TAK ŠTĚSTNÝM PÁREM

1. Bastien
2. Bastienka

Handwritten musical score for a song in G major (one flat) and 3/4 time. The score consists of 12 staves of music with lyrics in Czech. The lyrics are: "1. do jedu na zámek za svou krásnou kněžnou, do města kde je plno mužů, kde spouští zvonky. s míchají sít páni málu, jedu více si za s míchají sít, kde spouští zvonky páni málu. vyjevíš svou lásku věrnou, že vyjevíš svou lásku věrnou, habidmu kterému. Ji sňij vrouci cit dnu, habidmu Ji sňij vrouci ku. cit dnu, Poznáš za málu Ji nejvíce - dě - Ji, a zane dlo - ho, Najdu si muže, usdher - ne - ho. bu - du je - Ji, Poznáš za málu Ji nejvíce - dě - Ji, a zane dlo - ho, bu - du je - ho, Najdu si muže, usdher - ne - ho, a zane dlo - ho. bu - du je - Ji, bu - du je - ho, bu - du je - Ji, bu - du je - ho. Ten kdo má kopy plně zlata, ten kdo má kopy plně zlata, Ten koupiť mu - ře vše co chce, ne' lošty námo vřelo veta' ne'. lošty námo vřelo - veta', 1. se kněžna kus - su' o - te - vře se kněžna se vřelým 2. se vřelým páni málu o - te - vře se vřelým. krásně o - te - vře zláto je klíčem láske dárem. páni málu o - te - vře. bu - dme velmi šťastným párem, Zláto je klíčem láske dárem. budeme velmi šťastným párem, Tak šťastným párem, Tak šťastným párem.

Bastien
 Jak chceš! Na tebe vína padne! Jak chceš! Bern ti za slo-
 vo! Je to tak snadné! Zblůně! A je hoto-vo! Da'! už nechej takhle

Bastienka
 Tak běž!

Bastien
 Žít můj život je na draka! A jdu se u-ťo-pit a ty pak budeš plakat

Bastienka
 Tak běž! Tak běž! Tak

Bastien
 - - - - -

Bastienka
 běž a dělej si co chceš tak běž a at' nenastydneš!

BASTIEN
 JAK CHCEŠ!
 NA TEBE VINA PADNE
 JAK CHCEŠ!
 BERN TĚ ZA SLOVO,
 JE TO TAK SNADNĚ
 ZBLŮNĚ A JE HOTOVO

DA' UŽ NECHEJ TAKHLE ŽÍT
 MŮJ ŽIVOT JE NA DRAKA
 A JDU SE UTOPIŤ
 A TY PAK BUDEŠ PAKAT

BASTIENKA
 TAK BĚŽ A DĚLEJ SI CO CHCEŠ
 A AT' NENASTYDNEŠ!

BASTIENKA
 TAK BĚŽ!
 TAK BĚŽ!

BASTIENKA

BĚŽ SI BĚŽ NA MĚ NEDEJ
JIMN SI HLEDEJ
NADEJ SI URČITĚ
NE NE VŽ NEHILUJI TĚ

BASTIEN

HROB NA MĚ ČEKA
HLUBOKÁ ŘEVA
BOLESTI DNE SE HRNO
BEZE MNE ŠĚĀSTNA BUD

BASTIENKA

ZRAĐCE! ON PRCHA!

BASTIEN

NEVĚRNA MRCHA
DRŮV NEŽ SE ÚTRA VDA
MOU MŤVOLLU TU MA'
PROČ BYCH SE TRÁPIL DÁL
A JIMŤ CUCAP SE SMA'L

BASTIENKA

BASTIENE!

BASTIEN

BASTIENE?

ZNÁŠ MNE ZMĚNEM?

BASTIENKA

NO JISTĚŽE

VŠAK TO ŽE NEHILUJU TĚ
JE ZARUČENĚ!

BASTIEN

PRAC JE TEM UŠKY ČAS
KDY LAŠKA PŮLA V NA'S

OBA

KŽ NEMŮ LAŠKA ZÁDNA'
JSOU NAŠE SRDCE CUCADNA'
BĚŽ SI BĚŽ DUŠĚ ZRAĐNA'

SNAD JINDE NA SLETE

TI PŘEMNA POKVETE

KDO UŠKY MĚMÍ

SY? NIKDY NEMÍ

JE VNAHO BUD JAK BUD

ŽE S JIDLEM ROSTE CUKĚ

No 15. Duett
Geh'! Geh'!

Bastienka

Běz si běz! Na víc nedej! Jihou si uledej Najdeš ji uří -
tě Jihou si uledej najdeš ji uří - tě Ne ve ví neviluji tě Ne ve ví
neviluji tě!

Bastien

hloub ví mě če-ka' hluboka' věka
bolesti dne a hrad' be-zě me šťastna bud' bolesti dne a hrad' be-

Bastienka

Bastien

zě me šťastna bud'! zvdce ou pndz! Nevěrná' uveza Nevěrná' uveza

doživniš a vřra vda' mou urohla tu má' mou urohla tu má' proč

bych se tšpil dšl a jš-ný chlap se smšl' Proč bych se

tršil dšl a jš-ný chlap se smšl' a jš-ný chlap se smšl'

Bastienka

Bastien

Bastienka

Bas-ti-e-ke Bas-ti-e-ke? Zhd' me jméum? No jš-ke

však to ŕe neviluje tě je zě-m-čene' však to ŕe neviluje

Bastien

tě je zě-m-čene'! Pryč je ten krásný čas kdy láska plá' v nás

Pryč je ten krásný čas
OBA - pšejau Bastien!

neví láska zšdnš' jsou naše srdce chladš' Běz si Běz dnš'

BASTIEN

KDYBYŠ VŠAK CUPĚLA

BASTIENKA

CO CHTÍT BYCH MĚLA?

BASTIEN

ABYCH TI ŘEKL...

BASTIENKA

CO BYS MI ŘEKL?

OBA

SVOU LÁSKU CHCI TI MÍT
A ZNOVU TVÝM (MŮJ) SE STÁT

BASTIEN

JEN TVÝM CHCI NAVŽDY BÝT

BASTIENKA

I JÁ CHCI NAVŽDY S TEBOU ŽÍT

BASTIEN

JÁ CHCI TO ZAKRÝČET
VRÁT SE MI ZPĚT
AŽ NAŠE HADKY PŮJMOU
A OUD ZAS MOU

BASTIENKA

DÁL HLUV JEN MĚ
JÁ CHCI TO POSLOUCHAT
A PAK TI ŘÍCT
ŽE MÁM TĚ RÁDA STEJNĚ
JAK TY MÁŠ MĚ RÁD

OBA

JAKÁ TO KRÁSA,
KDYŽ SÁDCE JÁSA
V NADHERNÉM SOUZNĚNÍ
CHYŽ SE MĚ ZA PUKU

AŽ MĚ TO DEŠÍ
SOUZNĚNÍ JSME SI
MĚ SE TO NEZNĚM
NAVĚKY SMĚREM

Znáš? Běi duš' vědno' snad jinde na svě-ře ti pšenka pokve-

te ti pšenka pokvele! Kdo lásky nemá sýt nikdy nemá

je známo buď jak buď je s jidlem roste chut' je známo buď jak buď je s jidlem roste

Bastien

Bastien

Bastien

chut'! Kdybys však chut'-la! Co chut' bych mě-la? Abych ti ně-kl

Bastien

OBA - pramjen Bastien

co bys mi ně-kl svou lásku chci ti dát a znoum tujou k sáť svou lásku chci ti dát a

Bastien

Bastien

znoum tujou k sáť žei tujou chci kandy: být i jo' chci rovně s tebou vř

Bastien

jo' chci to zakoučet vřeť se mě' spěť at' naše kódy pomno a

Bastien

buď zas von a buď zas von! Dáť uloujou u'c jo' chci to poslouchat a' pak ti

vřeť je měm le rádo stejně jak ty máš mě rád!

OBA - pramjen Bastien

Jake' to ku'sa kdy'srdec ja'-se' v nádherném souzruku chyt' se mě za ruku

chyt' se mě za ruku za ruku! Až mě to

dá-si sou - za-mi jsme si už se to rozumí nově smlouvi

Až mě to děm' souzru' jsme si už se to rozumí Na - věky

sml-ně-mi Na - vě-ky sml-ně-mi!

Ouvertura

Opona jde nahoru.

PRVNÍ VÝSTUP

Na jevišti stojí vesnice s výhledem na pole.

A1

Tak tys mi frknul Bastiene? Dals kvinde své milé? To jsou mi způsoby! Patří mi tvá věrnost. Mám tvé slovo, zapomněls? Můj Bastien mě nechal? Volám mu pořád, ale marně. Když na to myslím, musím brečet a myslím na to neustále. Nevěrník! Za každou hezkou tvářičkou otáčí se ke mně zády. Bolí to! Ubohá lásko... dobrou noc!

A2

DRUHÝ VÝSTUP

N3 (Orchestr)

Colas přichází zpoza kopce a hraje na dudy.

A4

BASTIENKA

Dobrý den přeju, pane Colas!
Mohla bych požádat o laskavost?

COLAS

Ale s radostí, srdce mé.
Tvou žádost vyslechneme.

BASTIENKA

Ráda bych něco na to, co mě žere, něco – Vy, čaroděj, určitě dobře víte co.

COLAS

Ano, samozřejmě.
Nenajdeš lepšího.
Znám tajemství, co krásným očím štěstí věští.

BASTIENKA

Jenomže nemám peníze. Jedině, pane Colasi, tyhle náušnice. Zlaté.

COLAS

Ale, nech... na uších, dcero má.

BASTIENKA

Jak, Vy jimi pohrdáte?

COLAS

Od tak krásného děvčete stačí mi pár hubiček.

BASTIENKA

Ne ne, pane Colasi!

Hubičky mám jen pro Bastiena.

Buďte tak hodný a řekněte, co moje svatba?

Co radíte? Že to dřív umřu?

COLAS

Tak mladá?

Věčná škoda.

BASTIENKA

Ale všichni říkají, že...

Bastien mě opustil.

COLAS

Tím já bych se netrápil.

BASTIENKA

Myslíte? Že se mu pořád líbím?

COLAS

Miluje tě celou duší.

BASTIENKA

A přesto nevěrný mi je!

COLAS

Ten tvůj Bastien je jen trochu roztěkaný.

Buď ale bez obav, má milá, tvá krása ho drží fest.

BASTIENKA

Jestli si ho ale mám vzít, k čertu, nechci se o něj dělit! No ne?

COLAS

Buď klidná, ten tvůj nápadník není nevěrník, on jen... miluje krásné ozdoby.

BASTIENKA

Ozdoby? A co jsem potom já?!

A5

COLAS

Ó, urozená z podzámčf, snad umí líp to nalíčit. Aby ho k sobě přitáhla, zdvořilosti oplácí drahocennými dárky. Může to snad býti nedostatkem milenců, že za náklonnosti platí?

A6

COLAS

Upokoj se! Ručím za tu tvou korouhvičku. Vráti se, za tím stojím. Jen musíš být trochu lstivá, špásovní a lehkovážná. Milence nic neustájí, jako lehké rozviklání.

BASTIENKA

To bude těžké. Když ho vidím, ztrácím ihned řeč i hlas. Jen koukám, jestli mi někde neleze nit či podolek, jestli boty čisté mám a sukni správně uhlazenou, abych se mohla cítit ženou dokonale upravenou.

COLAS

To není ono, dítě mé. Nestálého napraví, kdo se vrtkavějším jeví. Člověk musí lásce umět ukázat i záda, třebaže mu srdce hoří. Hle, toť pravé umění, vysokého svádění!

A7

Ona odchází.

TŘETÍ VÝSTUP

COLAS

Neuvěřitelný párek! Nevinnost k pohledání. Svatá prostoto! O lásce že prý dneska ví víc dcery nežli matky.

A tady přichází náš milovník. Ten kujón, větroplach a srdcerváč. Poskytne nám báječný příklad k ponaučení.

ČTVRTÝ VÝSTUP

Vstupuje Bastien.

A8

COLAS

To jsem rád, že se ti konečně taky rozsvítilo. A že dbáš mých rad. Jenomže s křížkem po funuse.

BASTIEN

Co? Jaký funus? Umřel někdo?

COLAS

Jo, ty pro ni.

BASTIEN

Ale jdi, šprýmy si tropíš! Bastienka že by mi svoje srdce vzala? Ona není jako jiné!

COLAS

Když není, tak není a co není, může být.

A9

COLAS

Inu ano, může být. Může být, že tvoje milá má jiného ctitele. Galantního, bohatého, vycívaného...

BASTIEN

Krucilaudón! Jak se to jen mohlo stát? A jak ty o tom víš?

COLAS
To díky mému umění.

BASTIEN
Tvému umění?

COLAS
No ovšemže.

BASTIEN
Tak z toho jsem celý pryč! Ach, milý pane Colasi, neznáte nějaké tajemství, co mi Bastienku vrátí?

COLAS
Mé ubohé dítě! Tak počkej oka mžik, kouknu se do své knihy kouzel.

Vytáhne z brašny knihu a při čtení dělá na Bastiena různá strašidelná gesta.

A10

BASTIEN
Dočarováno?

COLAS
Áno. Pojd' jen blíž! Svou pastýřku zas uvidíš.

BASTIEN
Ehm, a jen uvidím?

COLAS
No neboj, nejsi-li úplné dřevo. Tak běž a opatruj své pravé štěstí líp než doposud!

Odchází

PÁTÝ VÝSTUP

A11

ŠESTÝ VÝSTUP

BASTIEN
Tady je... nemám se ztratit? Ne, kdybych teď šel, přijdu o ni nadobro.

BASTIENKA
Ten nevděčník! Viděl mě. Ach! Jak mi buší srdce...

BASTIEN
Pane na nebi! Co mám dělat?

BASTIENKA
Ó běda! Bez přemýšlení jdu mu přímo do rány.

BASTIEN

Odvážnému štěstí přeje... promluví s ní! Ha, tady jsem! Copak, proč tak rozpačitá? A co, že se tak durdíš?

BASTIENKA

Kdo jsi? Jdi! Vůbec te neznám.

BASTIEN

Co říkáš? Bastienko, prohlédni si mě přece... nepoznáváš už svého Bastiena?

BASTIENKA

Ty že bys byl můj Bastien? Toho nikdá nebude!

A12

BASTIEN

Tak už vím, co tě žere. Myslíš, že jsem se změnil, ale to se mýlíš. Natrefilo se mi jen malé okouzlení, ale statečný Colas už ho zaplašil.

BASTIENKA

Plané řeči! Prázdna sláma! Jestli tys byl okouzlený, já byla očarovaná a na mě je umění dobrého Colase krátké. Na soužení, jako je mé, není žádný lék.

BASTIEN

Vdej se! Manželství vyléčí všechna okouzlení. Nejlepším lékem je muž!

BASTIENKA

Pěkná rada! Manželství už tak přináší leda rozčarování. S nevěrným mužem k tomu, to je žal a bída nesnesitelná. A to že má být lék?

BASTIEN

Když jsi tak umíněná, dělej si co chceš!

A13

Oba dělají, že se chtějí rozejít, ale stále se k sobě vrací.

BASTIENKA

A hele! Jsi tu ještě? Myslela jsem, že už jsi dávno za horama.

BASTIEN

Však se chystám, jen co se rozloučím.

BASTIENKA

No, je vidět, že ode mě rychle utíkáš, nevěrníku!

BASTIEN

Spíš je vidět, jak tě těší, že konečně táhnu!

BASTIENKA

Tak určitě, můžete si naplno užívat, pane!

BASTIEN
To myslíš vážně? Tak řekni běž! Nemám zůstat?

BASTIENKA
Jo... Ne, ne!

A14

BASTIEN
pro sebe
Mám být takový blázen, abych se vrhal do vody?

BASTIENKA
Co je? Co ti brání?

BASTIEN
Nic, jen přemýšlím... že jsem špatný plavec. A že před smrtí ještě musím s tebou mluvit.

BASTIENKA
Mluvit se mnou? Ne, já už tě neposlouchám.

A15

SEDMÝ VÝSTUP

Vstupuje Colas.

A16

Mozart's Werke.

SERIE V.

O P E R N.

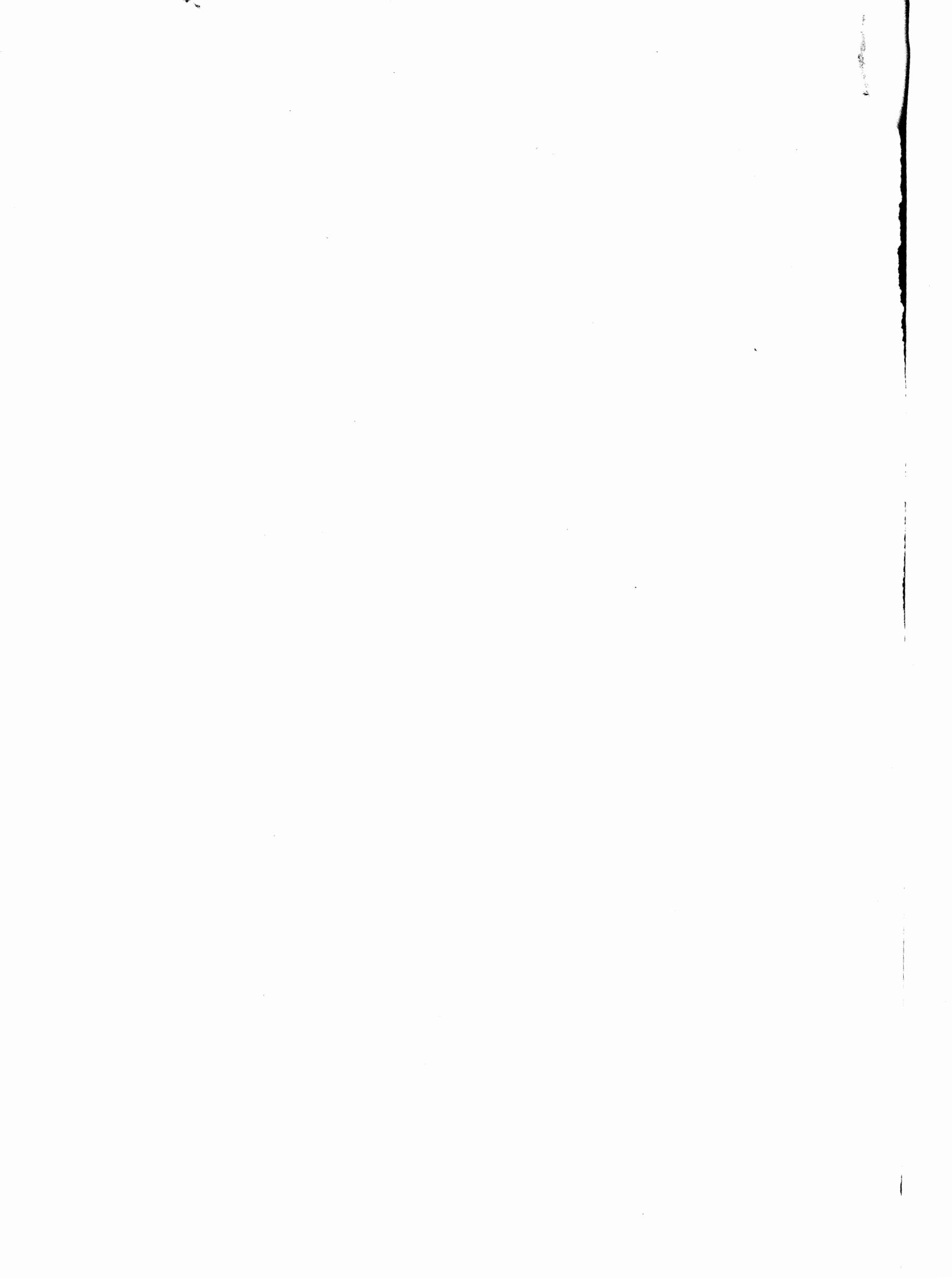
No. 3.

Bastien und Bastienne.

Deutsche Operette in 1 Acte. (Koch-Verz. No. 50.)

PARTITUR.

LEIPZIG, BREITKOPF & HARTEL.

Wolfgang Amadeus Mozart's Werke.

NEW YORK
PUBLIC
LIBRARY

Kritisch durchgesehene Gesamtausgabe.

Serie 5.

O P E R N . PARTITUR.

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY
DUPLICATE
SOLD

Serie 5.	Köchel's Verz. N ^o	Serie 5.	Köchel's Verz. N ^o
1. Die Schuldigkeit des ersten Gebotes. Geistliches Singspiel in III Theilen. Erster Theil.	35.	13. Idomeneo, Re di Creta, ossia: Jlia e Adamante. Opera seria in 3 Acten.	366.
2. Apollo et Hyacinthus. Lateinische Comödie in I Acte.	38.	14. Balletmusik zur Oper Idomeneo.	367.
3. Bastien und Bastienne. Deutsche Operette in I Acte.	50.	15. Die Entführung aus dem Serail. Komisches Singspiel in 3 Acten.	384.
4. La finta semplice. Opera buffa in 3 Acten.	51.	16. Der Schauspieldirector. Comödie mit Musik in I Acte.	486.
5. Mitridate, Re di Ponto. Opera seria in 3 Acten.	87.	17. Le Nozze di Figaro. Opera buffa in 4 Acten.	402.
6. Ascanio in Alba. Theatralisches Festspiel in 2 Acten.	III.	18. Il dissoluto punito ossia il Don Giovanni. Opera buffa in 2 Acten.	527.
7. Il Sogno di Scipione. Theatralisches Festspiel in I Acte.	126.	19. Così fan tutte. Opera buffa in 2 Acten.	588.
8. Lucio Silla. Opera seria in 3 Acten.	135.	20. Die Zauberflöte. Deutsche Oper in 2 Acten.	620.
9. La finta Giardiniera. Opera buffa in 3 Acten.	196.	21. La Clemenza di Tito. Opera seria in 2 Acten.	621.
10. Il Re Pastore. Dramatisches Festspiel in 2 Acten.	208.		
11. Zaide. Deutsche Operette in 2 Acten.	344.		
12. Chöre und Zwischenacte zu dem heroischen Drama: Thamos, König in Aegypten.	345.		

N° 3. Bastien und Bastienne. Deutsche Operette. Köch. Verz. N° 50.

Leipzig, Verlag von Breitkopf & Härtel.

Die Resultate der kritischen Revision dieser Ausgabe sind

Eigenthum der Verleger.

MOY WIM
DLEN
YRASHU

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY
DUPLICATE
SOLE

Bastien und Bastienne.

Deutsche Operette in 1 Akte

von

W. A. MOZART.

INHALT.

	Seite
Intrada.....	1
Nº 1. Aria. (Bastienne.) Mein liebster Freund hat mich verlassen.....	3
Recitativo. (Bastienne.) Bastien, du fliehst von mir.....	5
„ 2. Aria. (Bastienne.) Ich geh' jetzt auf die Weide.....	6
„ 3. Zwischenspiel.....	8
„ 4. Aria. (Colas.) Befraget mich ein zartes Kind.....	8
Recitativo. (Bastienne, Colas.) Willkommen Herr Colas!.....	10
„ 5. Aria. (Bastienne.) Wenn mein Bastien im Scherze.....	12
Recitativo. (Colas, Bastienne.) O deine Wohlthat ist zwar gross.....	15
„ 6. Aria. (Bastienne.) Würd' ich auch, wie manche Buhlerinnen.....	16
Recitativo. (Colas, Bastienne.) Nun gieb dich nur zufrieden.....	18
„ 7. Duetto. (Bastienne und Colas.) Auf den Rath, den ich gegeben.....	19
„ 8. Aria. (Bastien.) Grossen Dank dir abzustatten.....	21
„ 9. Aria. (Bastien.) Geh! du sagst mir eine Fabel.....	24
„ 10. Aria. (Colas.) Diggi, daggi, schurry, murry.....	26
„ 11. Aria. (Bastien.) Meiner Liebsten schöne Wangen.....	28
„ 12. Aria. (Bastienne.) Er war mir sonst treu und ergeben.....	30
„ 13. Aria. (Bastien, Bastienne.) Geh' hin, geh' hin! dein Trotz soll mich nicht schrecken.....	33
„ 14. Recitativo. (Bastienne, Bastien.) Dein Trotz vermehrt sich.....	37
„ 15. Duetto. (Bastienne und Bastien.) Geh', geh', geh', Herz von Flandern!.....	38
„ 16. Terzetto. (Bastienne, Bastien und Colas.) Kinder! Kinder! seht nach Sturm und Regen.....	49

MOY VIB
318N
VIAGRI

BASTIEN UND BASTIENNE

Mozart's Werke.

Deutsche Operette in 1 Akte
von

Serie 5. N° 3.

W. A. MOZART.

Rösch. Verz. N° 50.

Intrada.

Allegro.

Componirt 1768 in Wien.

Oboi.

Corni in G.

Violino I.

Violino II.

Viola.

Violoncello e Basso.

First system of musical notation, featuring five staves. The top staff is in treble clef with a key signature of one sharp (F#). The second staff is in treble clef with a dynamic marking of *f*. The third staff is in treble clef with a dynamic marking of *p*. The fourth and fifth staves are in bass clef with a dynamic marking of *p*. The system contains 12 measures of music.

Second system of musical notation, featuring five staves. The top staff is in treble clef with a key signature of one sharp (F#). The second staff is in treble clef with a dynamic marking of *f*. The third staff is in treble clef with a dynamic marking of *fp*. The fourth and fifth staves are in bass clef with a dynamic marking of *fp*. The system contains 12 measures of music.

Third system of musical notation, featuring five staves. The top staff is in treble clef with a key signature of one sharp (F#). The second staff is in treble clef with a dynamic marking of *p*. The third staff is in treble clef with a dynamic marking of *fp*. The fourth and fifth staves are in bass clef with a dynamic marking of *fp*. The system contains 12 measures of music.

Nº 1. Aria.

Andante un poco Adagio.

mit ihm ist Schlaf und Ruh' da - hin. Ich weiss vor Leid mich nicht zu fas - sen; der Kummer

schwächt mir Aug' und Sinn, der Kummer schwächt mir Aug' und Sinn.

Vor Gram und Schmerz er - starrt das Herz, - vor Gram und Schmerz erstarrt das Herz; und die - se Noth bringt mir den Tod,

und die-se Noth bringt mir den Tod, und die-se Noth bringt mir den Tod.

Recitativo.

BASTIENNE. (allein.)

Bastien, du fliest von mir, verlässest die Ge - liebte? war je ein Tigerthier, das solche Gräu - liche ver - üb - te? ge - hört nicht dei - ne Treu', und
 du, nach so viel theuren Schwüren, nur Basti - en - nen zu? kann dich mein Leid nicht rühren? O weh! ich ruf' und schrei' beständig, doch ver -
 gebens, Bastien bleibt un - getreu, mir droht das En - de meines Lebens. So oft ich an ihn denk, weint ihm mein
 Au - ge Thränen, und stets denk' ich an ihn, und der Treu - lo - se giebt jetzt ei - ner frem - den Schö - nen, die et - wa schö - ner ist, statt
 mir sein Her - ze hin. O Schmerz! für mei - ne zar - ten Trie - be, auf e - wig gu - te Nacht, o mei - ne ar - me Lie - be.

Nº 2. Aria.

Andante.

Corni in F. *p* *fp* *p*

Violino I. *f* *p* *f* *p*

Violino II. *f* *p* *f* *p*

Viola. *f* *p* *f* *p* *fp*

BASTIENNE. *f* *p* *f* *p* *fp*

Violoncello e Basso. *f* *p* *f* *p* *fp*

Ich geh' jetzt auf die Wei-de be-täubt und ganz ge-danken-

fp

leer, be-täubt und ganz ge-danken-leer; ich seh' zu mei-ner Freu-de nichts als mein Läm-mer-heer, nichts als mein

fp

f *tr.* *f* *tr.* *p* *p* *fp*

Läm-mer-heer. Ach! ganz al-lein voller Pei-nstets zu sein, bringt dem

f *tr.* *p* *fp*

Herz nur Qual und Schmerz; ach ganz al_lein voller Pein stets zu sein, bringt dem Herz nur Qual und Schmerz;

p *fp* *p*

ach ganz al_lein vol_ler Pein stets zu sein, bringt dem Herz nur Qual und

Schmerz, bringt — dem Herz — nur Qual und Schmerz.

pp *p* *pp* *p* *pp*

Nº 3.

Violino I.

Violino II.

Viola.

Violoncello e Basso.

Musical score for No. 3, featuring Violino I, Violino II, Viola, Violoncello e Basso, and piano accompaniment. The score is in 6/8 time with a key signature of one sharp (F#). The piano part consists of a right-hand melody and a left-hand accompaniment.

Nº 4. Aria.

Allegro.

Oboi.

Violino I.

Violino II.

Viola.

COLAS.

Violoncello e Basso.

Musical score for No. 4, Aria, in 2/4 time with a key signature of one sharp (F#). It includes parts for Oboi, Violino I, Violino II, Viola, COLAS (vocal line), and Violoncello e Basso. The vocal line includes the lyrics: "Be_fra_get mich ein zar_tes Kind um sein zukünftiges Glück_e, um sein zukünftiges Glü_". Dynamics include *f*, *p*, *fp*, and *tr*.

Piano accompaniment for No. 4, Aria, in 2/4 time with a key signature of one sharp (F#). It features a right-hand melody and a left-hand accompaniment. Dynamics include *f*, *fp*, *f*, *dim.*, and *p*.

ihm ge_schwind aus dem ver_liebten Bli - eke, aus dem verliebten Bli - eke. Ich

se_he, blos des Liebsten Gunst kann zum Vergnügen taugen; ich se - he, blos des Liebsten Gunst kann zum Vergnügen tau.

gen; wie leicht wird mir die Zau_ber_kunst bei zwei ver - lieb - ten Au - gen,

bei zwei ver - lieb - ten Au - - gen!

Recitativo.

BASTIENNE.

COLAS.

BASTIENNE.

Willkommen Herr Co - las! dürft'ich dich nicht was bit - ten? Von Herzen gern, nur sprich, mein Kind, um was? Mein Herz wird stets von

Lieb und Gram bestritten, ach schaff'als Zauberer für den Verdross, der mich sonst tödten muss, ein sichres Mittel her; du weisst doch wohl ein solches

COLAS.

Mittel? Ja ganz gewiss, mein Kind, da gehst du gar nicht blind; ich tra - ge nicht um - sonst als Zau - berer mei - nen Tit - tel. Potz

Blitz! wenn du erst weisst, was mein geheimnissvol - ler Zau - bergeist für seltnes Wunder kann er - wecken, ich brauch' so vie - le Mü - he nicht, Ver -

BASTIENNE.

lieben blos aus dem Gesicht ihr ganzes Glück und Unglück zu ent - decken. Al - lein, mein lie - ber Herr Co - las, es fehlt mir noch et -

was, ich hab kein Geld dich zu be - lohnen: drum nimm gleichwohl für dein Be - mü - hen, mein ein - zi - ges Ge - schmack, die Oh - ren - bu - ckeln

COLAS. hin. Mein Herzchen! Nein! damit musst du mich schonen, so geizig war ich nie. **BASTIENNE.** **COLAS.** Wie, du ver-schmähest sie? Ich mag dich nicht be-

BASTIENNE. rauben, nur ein paar Mäulchen -- Nein, das kann ich nicht er-lau-ben, sie sind für Basti-en. Ach komm, lass uns vielmehr zur Sa-che

ge-heu, von meiner Hei-rath sprechen. Soll Ei-fer und Ver-druss, den ich er-tra-gen muss, noch gar mein mat-tes Her-ze

COLAS. brechen? Soll ich denn sterben? Nein, mein lie-bes Kind, so jung und schön, das wä-re e-wig Sünd. Doch sa-get Je-der-mann, Bas-

COLAS. tien hat mich ver-las-sen. Ei, kehr'dich nichts da-ran: er wird dich niemals hassen. **BASTIENNE.** Soll's mög-lich sein, kömmt er zu-

COLAS. rück? hält er mich noch für schön? O Glück! Er lie-bet dich von Grund der See-le. **BASTIENNE.** Doch ist er un-ge-treu, und weiss, wie ich mich

COLAS. quä-le. Nicht un-ge-treu, nur et-was flat-ter-haft. Ver-lass dich oh-ne Gram auf dei-ner Schönheit Kraft.

BASTIENNE. Doch wenn uns einst die E-he ver-bin-det, zum Gei-er, wenn er mir die Haut vom Kop-fe schindet, ich leid' ihm kei-ne and-re

COLAS. mehr: Sei ru-hig, eif-re nicht so sehr, er wird dich treulich lie-ben; den Auf-putz liebt er halt, drum ward er durch Ge-

BASTIENNE.

walt von Schenkungen zum Flattern an_ge_rieben. Den Aufputz? hab' ich ihn nicht selbst ge_nug aus_staf_fi_ret? wer war's, der ihm zu

Hut und Stab die golddurchwirkten Bänder gab? wer hat ihn so wie ich, dass ihm kein anderer Schä_fer_glich, mit Blumen aus_ge_zie_ret?

Nº 5. Aria.

Tempo grazioso.

Corni in G. *p*

Violino I. *p*

Violino II. *p*

Viola. *p*

BASTIENNE. Wenn mein Basti - en - im

Violoncello e Basso. *p*

f *p* *f* *p* *f* *p* *fp* *f* *p*

Scherze mir ein Blümchen sonst ent_wand, mir ein Blümchen sonst ent_wand, drang mir selbst die Lust ins

Musical score for the first system, featuring piano accompaniment and vocal line. The piano part includes dynamics such as *pp*, *f*, *p*, *pp*, *fp*, *pp*, *fp*, *f*, and *fp*. The vocal line includes the lyrics:

Herze, die er bei-dem Raub em-pfand. Warum wird er von Ge-schenken einer Andern jetzt ge-

Musical score for the second system, featuring piano accompaniment and vocal line. The piano part includes dynamics such as *fp*, *pp*, *fp*, *pp*, *fp*, *f*, and *fp*. The vocal line includes the lyrics:

blind? jetzt ge-blind? Al-les, was nur zu er-denken, ward ihm ja von mir-ge-gönnt, al-les,

Musical score for the third system, featuring piano accompaniment and vocal line. The piano part includes dynamics such as *fp*, *f*, *p*, *fp*, *fp*, *fp*, and *fp*. The vocal line includes the lyrics:

was nur zu er-denken, ward ihm ja von mir-ge-gönnt, ward ihm ja-von mir-ge-gönnt.

Meie - rei-en, Feld und Heerden bot ich ihm mit Freuden an, bot ich ihm mit Freuden an; jetzt soll

ich verachtet werden, da ich ihm so viel ge - than; jetzt soll ich verachtet werden, da ich ihm so viel ge - than.

Meie - rei-en, Feld und Heerden bot ich ihm mit Freuden an; soll ich nun verachtet werden, da ich ihm so viel ge -

than? da ich ihm so viel ge - than? Soll ich nun ver - achtet werden, da ich ihm so viel ge - than? Soll ich nun ver -

achtet werden, da ich ihm so viel ge - than?

Recitativo.
COLAS.

O deine Wohlthat ist zwar gross, allein die Edel - frau vom Schloss weiss ihn weit besser zu verbinden, durch Schmeichelei und Ränke kann

er bei ihr die köst - lich - sten Ge - sehen - ke mit leich - ter Mü - he fin - den. Was Wun - der, wenn sie dir den Bas - ti - en ver -

BASTIENNE.
führt. Du weisst ja, dass der Daum die gau - ze Welt re - giert. Ei pfui, der Wan - kel - muth muss mich nicht we - nig

schmerzen, das steht für wahr nicht gut, mir streb - te Geld und Pracht auch oft nach mei - nem Her - zen. doch hab ich sie ver - acht.

Nº 6. Aria.

Allegro moderato.

Oboi.

Violino I.

Violino II.

Viola.

BASTIENNE.

Violoncello e Basso.

Würd'ich auch, wie

manche Buhle_rinnen, fremder Schmeiche_lei_en niemals satt, wollt'ich mir ganz leicht das Herz ge_winnen von den schönsten

Her_ren aus der Stadt; doch nur Basti_en reizt mei_ne Triebe, doch_nur Basti_en reizt meine Triebe,

und mit Lie-be wird ein And-er nie be-lohnt. Geht! geht! geht! sag' ich,

p *f* *p* *f* *p* *f*

geht, und lernt von meiner Jugend, von meiner Jugend, dass die Tu-gend, dass die Tu-gend auch in , Schä-fer-

fp *p* *fp* *fp* *p* *fp* *fp* *p* *fp* *fp* *p* *fp* *fp* *p*

hüt-ten wohnt, auch in Schä-fer-hüt-ten wohnt.

f *fp* *p* *fp* *p* *fp* *fp* *p* *fp* *fp* *p* *fp* *fp* *p*

Recit.
COLAS.

Nun gib dich nur zu - frieden, er kehret schon zu - rück zu dir: ich steh' dir gut da - für, er ist gewiss zum Man - ne dir beschieden.

Doch brauch' ein wenig List, du musst zum Spass leichtsinnig dich ge - berden, und wie es e - ben ist, zum Schein ihm untreu werden. Denn Scherz und

BASTIENNE.
Scheinbetrug wird dir am besten dienen, den Liebsten wieder zu ge - winnen. Ach! Herr Co - las, ich bin ja nicht ver - schmitzt genug; ich

seh' ihn kaum, muss ich vor Angst die Sprach' ver - lieren, ich denk' nur wie ich mich ihm reizend g'ung kann zieren; ich schau' nur, ob die Acr - mel

schön, und ob das Krö - sel recht in Fal - ten lie - get, ob sich das Mie - der gut zum schlan - ken Lei - be fü - get, ob Strümpf' und

COLAS.
Schuh' recht sau - ber stehn, und ob der net - te Rock sich hübsch um mich ver - brei - tet. Mein Kind! dies

nützt nicht, hiedurch wird er zu sei - ner Pflicht und vor - ger Treu - e nicht ge - lei - tet. Nein! stel - le dich viel - mehr, als ob er dir zu -

wi - der wär! Kurz, flat - ter - haft musst du ihm scheinen, dann wird er sich gar bald mit dir ver - ei - nen; je mehr du ihn wirst

flieh'n, wirst du ihn zu dir zieh'n. Nimm drum nur Witz und List zu - sam - men und mach's, wie in der Stadt die Damen.

Nº 7. Duetto. Allegro.

Corni in F.

Violino I.

Violino II.

Viola.

BASTIENNE
und
COLAS.

Violoncello
e Basso.

Auf den Rath, den ich ge-ge-ben, den ich ge-

ge-ben, sei mein Kind mit Fleiss be-dacht, sei mein Kind mit Fleiss be-dacht. Ja, ich werde mich be-

streben, ja, mein Herr, bei Tag und Nacht, ja, mein Herr, bei Tag und Nacht. Wirst du mir auch dankbar leben? wirst du

fp *f* *fp* *fp* *fp* *fp* *fp* *fp*

BASTIENNE. **COLAS.**

mir auch dankbar leben! Ja, mein Herr, bei Tag und Nacht, ja, mein Herr, bei Tag und Nacht, bei Tag und Nacht. O, die

fp *f* *fp* *fp* *fp* *fp* *fp* *fp*

p *fp* *p* *fp* *fp* *fp* *fp* *fp*

p *fp* *p* *fp* *fp* *fp* *fp* *fp*

fp

Unschuld, o, die Unschuld! Dir zum Glücke, meine jetzt die finstern Blicke! nimm ein muntres Wesen

fp

f *p* *fp* *fp* *fp* *fp* *fp* *fp*

BASTIENNE.

COLAS. Ja, mein Herr, so gut ich kann, ja mein Herr, so gut ich kann, ja, mein

an! nimm ein muntres Wesen an, nimm ein

f *tr* *f* *sf* *f*

Herr, so gut ich kann, ja, mein Herr, so gut ich kann, ja, mein Herr, so gut ich kann.
 muntres We-sen an, nimm ein muntres We-sen an, nimm ein muntres We-sen an.

Nº 8. Aria.

Allegro.

Violino I.
Violino II.
Viola.
BASTIEN.
Violoncello e Basso.

p *p* *p* *p*

Gro-ssen Dank dir ab-zu-statten, gro-ssen Dank, gro-ssen Dank, Herr Co-las, ist mei-ne

Pflicht, gro-ssen Dank, gro-ssen Dank, Herr Co - las, ist mei - ne Pflicht, ist mei-ne Pflicht;

du zer - theilst des Zweifels Schatten durch den wei-sen Un - ter - richt. Ja ich wäh - le die zum

Gat - ten, die des Le - bens Glück ver - spricht, des Lebens Glück ver - spricht.

In den an - ge - bot - nen Schätzen ist für

mich kein wahr Er - gö - tzen, ist für mich, für mich kein wahr Er - gö - tzen, Ba - sti -

en - nes Lieblich - keit, Ba - sti - en - nes Lieblich - keit macht mich mehr, als Gold, er - freut, Ba - sti -

en - nes Lieblich - keit macht mich mehr, als Gold, er - freut, Bas - ti - en - nes Lieblich - keit macht mich

mehr, als Gold, er - freut, macht mich mehr, als Gold, er - freut.

Nº 9. Aria. Moderato.

Corni in G. *f* *tr* *p* *p*

Violino I. *f* *tr* *p*

Violino II. *f* *tr* *p*

Viola. *f* *tr* *p*

BASTIEN.

Violoncello e Basso. *f* *tr* *p*

Geh! du sagst mir eine Fa_bel; geh! du sagst mir eine Fa_bel;

fp *fp* *fp* *fp* *fp* *fp* *fp* *fp*

Ba - sti - en - ne trü - get nicht, Ba - sti - en - ne trü - get nicht. Nein, sie ist kein falscher

fp *fp* *fp* *fp*

fp *fp* *fp* *fp* *f* *fp* *fp* *fp*

Schnabel, nein, sie ist kein falscher Schnabel, wel - cher an - ders denkt, als spricht, wel - cher an - ders

fp *fp* *fp* *fp*

denkt, als spricht. Wenn mein Mund sie herzlich nennet,

f *fp* *p* *f* *fp* *f* *fp*

hält sie mich gewiss für schön, und wenn sie vor Lie - be - bren - net, muss die Glut von

fp *fp* *fp* *fp* *fp* *fp* *fp* *fp*

mir - ent - stehn, muss die Glut von mir - ent - stehn.

f *p* *f* *f* *f* *f* *f* *f* *f* *f*

Nº 10. Aria.

Andante maestoso.

Oboi.

Violino I.

Violino II.

Viola.

COLAS.

Violoncello e Basso.

Diggi, daggi, schurry, murry,

horum, harum, lirum, larum, Randi, mandi, gi-ri, ga-ri,

po - si - to, be - sti, ba - sti, Sa - ron froh, fat - to, matto, quid pro quo,

fat - to, mat - to, quid pro quo;

Di - gi, daggi, schurry, murry, horum, harum, lirim, larum, Ran - di, Man - di, gi - ri, ga - ri,

po - si - to, be - sti, ba - sti, Sa - ron froh, fat - to, mat - to, quid pro

quo, fat - to, mat - to, quid pro quo.

Nº 11. Aria.

Tempo di Menuetto.

a 2.

Flauti. *p*

Violino I. *p*

Violino II. *p*

Viola. *p*

BASTIEN.

Violoncello e Basso. *p*

Mei - ner Liebsten

schö - ne Wangen will ich froh aufs neue seh'n; blos ihr Reiz stillt mein Ver - langen, Gold kann ich um sie - ver -

schmähn, um sie - ver - schmähn. Weg mit Ho - heit, weg mit Schätzen! un - re Pracht wirkt nicht bei

mir, nur mein Mädchen kann er - göt - zen hundert - mal noch mehr als ihr, hun - dert - mal noch mehr als

ihr, hundert - mal noch mehr als ihr.

Da Capo dal Segno

Nº 12. Aria.
Andante.

Corni in F.
 Violino I.
 Violino II.
 Viola.
 BASTIENNE.
 Violoncello e Basso.

Er war mir sonst treu und er.

ge - ben, mich liebte Bastien al - lein, mein Her - ze nur war sein Be - stre - ben, nur ich, sonst Niemand nahm ihn ein. Das

schönste Bild ge-fiel ihm nicht, auf mich nur war sein Blick gericht, ich konnt' vor an- dern al- len ihm reizen, ihm ge- fal- len, ich

fp

un poco Allegro.

konnt' vor andern al- len ihm reizen, ihm ge- fallen, ihm reizen, ihm ge- fallen. Auch Damen wurden

fp *f* *p* *fp* *f* *fp* *f* *fp*

nicht geschätzt, die oft sein Blick in Glut ge- setzt; wenn sie Geschenke gaben, musst' ich die- sel- ben

fp *fp* *fp*

Adagio.

ha-ben. Mich lieb-te er, nur mich al-lein, mich al-lein, mich al-lein, doch nun will er sich andern weihn. Ver-

fp

ge-bens ist jetzt mei-ne Lie-be, ver-ge-bens ist jetzt mei-ne Lie-be; mein Liebster, der sich mir ent-

p *fp* *fp* *fp*

reisst, ver-bit-tert die sonst süßen Trie-be, und wird ein Flatter-geist, ver-bit-tert die sonst süßen

f *p* *f* *p*

fp *fp* *fp* *f* *f* *f* *f* *f*

Trie - be - und wird ein Flatter - geist, und wird ein Flatter - geist.

fp *fp* *f* *f*

Nº 13. Aria.

Adagio maestoso.

Allegro.

Violino I. *f* *p*

Violino II. *f* *p*

Viola. *f* *p*

BASTIEN. *f* *p*

BASTIENNE. *f* *p*

Violoncello e Basso. *f* *p*

Nº 1. Geh' hin! geh' hin! dein Trotz soll mich nicht

Nº 2. Ich will, ich will mich in die Stadt be -

f *p* *f* *p* *f* *p* *f* *p*

schre - cken; ich lauf' auf's Schloss, das schwör'ich dir, ich lauf' auf's Schloss, das schwör'ich dir,

ge - ben, An - be - ter treff' ich da leicht an, An - be - ter treff' ich da leicht an,

f *p* *f* *p*

Diese Arie hat zween Theile; jeder Theil wird wiederholt. - Anfangs aber singt Bastien Nº 1 „geh hin“ etc. bei der Wiederholung aber singt Bastienne Nº 2 „ich will“ etc.

ich lauf' auf's Schloss, das schwör' ich dir, und will der E_delfrau ent_de_cken, und will der E_delfrau ent-
 An_be_ter treff' ich da leicht an: wie ei_ne Dam' will ich dort le_ben, wie ei_ne Dam' will ich dort

decken, mein Herz ge_hö_re_gänz_lich ihr, mein Herz ge_hö_re_gänz_lich
 le_ben, die hundert Her_ren fes_seln kann, die hun_dert Her_ren fes_seln

Grazioso un poco Allegretto.

ihr. Lässt sie, wie sonst, sich zärtlich finden, will ich mich gleich mit
 kann; und kann ich ei_nen Schö_nen finden, will ich mich gleich mit

ihr ver_binden, lässt sie, wie sonst, sich zärtlich finden, will ich mich gleich mit ihr ver_binden, mit ihr ver_binden,
 ihm ver_binden, und kann ich ei_nen Schönen finden, will ich mich gleich mit ihm ver_binden, mit ihm ver_binden,

Adagio. Allegro.

mit ihr verbinden. Ich werd' in Gold und Silber
 mit ihm verbinden. Den Schönen sind die Kostbar.

prah_ len, ich werd' in Gold und Silber prahlen; und ei_ ne Lieb_ ste voll_ er Pracht wird die Ge_wogenheit be_ kei_ ten, den Schönen sind die Kostbar_ keiten in Städ_ ten zu er_ werben leicht; es braucht, um sel_ be zu er_

zah - len, wird die Ge - wo - genheit be - zah - len, wo - durch mein Blick sie glück - lich - macht,
 beu - ten, es braucht, um sel - be zu er - beu - ten, nichts als dass man sich freund - lich - neigt,

wo - durch mein Blick sie glück - lich macht. Mir ih - re Schät - ze zu ver - binden,
 nichts als dass man sich freund - lich neigt. Mir reiche Herren zu ver - binden,

soll sie mich gar nicht spröde finden, mir ih - re Schät - ze zu ver - binden, soll sie mich gar nicht
 soll man mich stets sehr höflich finden, mir reiche Her - ren zu ver - binden, soll man mich stets sehr

spröde fin-den, nicht spröde fin-den, nicht spröde fin-den.
 höflich fin-den, sehr höflich fin-den, sehr höflich fin-den.

Nº 14.

Recit.

Arioso.

BASTIENNE.
 BASTIEN.
 Dein Trotz vermehrt sich durch mein Leiden? Wohl-an! den Augenblick hol' ich, zu deiner Freuden, mir

Viel Glück! viel Glück! viel Glück!
 Messer, Dolch und Strick, ja, mir Messer, Dolch und Strick. Ich geh' mich zu er-henken, ich lauf', ohn' al-le Gnad', in

viel Glück, viel Glück, zum kal-ten Bad, viel Glück, viel Glück, zum kal-ten Bad!

Bach mich zu er-tränken.

fp fp fp fp

Nº 15. Duetto.
Allegro moderato.

Oboi.

Corni in B.

Violino I.

Violino II.

Viola.

BASTIENNE.

BASTIEN.

Violoncello e Basso.

Geh! geh!

tr tr tr tr p p

BASTIENNE.

geh!, Herz von Flandern! such' nur bei andern zärtlich verliebt Ge.hör, such' nur bei andern zärtlich verliebt Ge.hör, denn dich, denn

fp fp fp p p

p *f* *f* *p* *f* *p*

dich lieb' ich nicht mehr, denn dich, denn dich lieb' ich nicht mehr.

Wohl ich will sterben; denn zum Ver - der - ben

p *p* *p*

BASTIEN.

zeigt mir dein Hass die Spur: drum lass ich Dorf und Flur, zeigt mir dein Hass die Spur: drum lass ich Dorf und Flur.

f *f* *p* *fp* *f* *fp* *f* *fp*

Falscher! du flichest?

Ja, wie du siehest, ja, wie du siehest. Weil dich ein anderer nimmt, ist schon mein Tod be - stimmt, ist

f *p* *fp*

BASTIEN.
 schon mein Tod bestimmt. Ich bin mir selbst zur Qual, kein Knecht von dem Ri-val, ich bin mir selbst zur Qual,

Bastien! Bastien!
 kein Knecht von dem Ri-val, kein Knecht von dem Ri-val. Wie? du rufst mich?

f *f* *fp* *f* *p* *fp* *f* *p* *fp* *f* *p*

Du irrest dich, in deinem Blick wird nun mein Glück nicht mehr gefunden, in deinem Blick wird nun mein

wie? du rufst mich?

fp *f* *p*

p *f* *p*

Glück nicht mehr gefunden.

Wo ist die süsse Zeit, da dich mein Scherz erfreut? wo ist die süsse Zeit, da dich mein

f *p*

First system of musical notation, including piano and violin parts. Dynamic markings include *f*, *fp*, and *p*.

Adagio.

Sie ist anjetzt ver schwunden, sie ist anjetzt verschwunden. Geh! geh!

Scherz erfreut, da dich mein Scherz erfreut? Sie ist anjetzt ver schwunden, sie ist anjetzt verschwunden. Geh! geh!

Second system of musical notation, including vocal lines and piano accompaniment. Dynamic markings include *f*, *fp*, and *p*.

Third system of musical notation, including piano and violin parts. Dynamic markings include *p*, *fp*, and *f*.

geh, falsche Seele! fort! ich er wähle für mei ne zarte Hand ein andres Ehe band, ein andres Ehe

geh, falsche Seele! fort! ich er wähle für meine zar te Hand ein andres Ehe band, ein andres Ehe

Fourth system of musical notation, including vocal lines and piano accompaniment. Dynamic markings include *f* and *fp*.

band. Wech_sel im Lieben

band. Wech_sel im Lieben

tilgt das Be - trü - ben, und rei - zet, wie man sieht, zur Lust den Appe - tit, und rei - zet, wie man sieht, zur

tilgt das Be - trü - ben, und rei - zet, wie man sieht, zur Lust den Appe - tit, und rei - zet, wie man sieht, zur

pp

pp

f *tr.* *tr.* *p* *fp*

p *fp* *fp* *fp* *fp* *fp* *fp* *fp*

Lust den Appe - tit. Doch, wenn du soll - test... dies Herz er -

Lust den Appe - tit. Doch wenn du wolltest... Schatz mich noch nen - nen...

p *p*

f *p* *f* *f* *f*

f *p* *f* *f* *f*

f *p* *f* *f* *f*

fp *f* *p* *f*

ken - nen... wär' meine Zärtlichkeit auf's neue dir ge - weiht, wär' meine Zärtlichkeit auf's neue dir ge - weiht.

wär' meine Zärtlichkeit auf's neue dir ge - weiht, wär' meine Zärtlichkeit auf's neue dir ge - weiht.

Andantino.

f *fp* *fp*

f *fp*

fp *fp* *fp* *p* *tr* *p*

fp *fp* *fp* *p*

fp *fp* *fp* *p*

fp *fp* *fp* *p*

Ich wür.de dein auf e - wig sein.

Ich blie.be dein al - lein. Gieb mir, zu meinem Glück, dein Herz zu - rück, um -

fp *fp* *fp* *p*

fp *fp*

fp *fp*

fp *fp*

fp *fp*

fp *fp*

fp *fp*

O Lust, o Lust für die entflamnte Brust, o Lust, o Lust für

arme mich, um - arme mich, nur dich lieb' ich, nur dich lieb' ich.

fp *fp*

p cresc. *f* *tr.*

p cresc. *f*

cresc. *f* *tr.*

cresc. *f* *tr.*

cresc. *f*

BASTIENNE.

die entflammte Brust, für die ent - flamm - te Brust!

cresc. *f* *tr.*

p

p

p

p

p

p

Komm, nimm auf's neu_e Neigung und Treue! Ich schwör'den Wech_sel ab, und lieb'dich bis in's Grab, und lieb' dich

Komm, nimm auf's neu_e Neigung und Treue! Ich schwör'den Wech_sel ab, und lieb'dich bis in's Grab, und lieb' dich

p

fp *f* *fp*

f *fp* *fp* *f* *fp* *fp*

f *fp* *fp* *f* *fp* *fp*

f

bis ins Grab, bis ins Grab.

bis ins Grab, bis ins Grab.

f

f *p* *p*

f *p* *p*

f *p* *f* *pp*

f *p* *f* *pp*

p *f* *p*

Wir sind ver-söhnet, die Lie-be krö-net uns nach dem bange Streit

Wir sind ver-söhnet, die Lie-be krö-net uns nach dem bange Streit

p *f* *p*

f *p* *f* *p* *f* *p* *f* *p* *f* *p* *f* *p* *f* *p* *f* *p* *f* *p* *f* *p*

durch treue Zärtlichkeit, wir sind ver_söh_net, die Lie_be krö_net uns nach dem bange_n Streit durch
 durch treue Zärtlichkeit, wir sind ver_söh_net, die Lie_be krö_net uns nach dem bange_n Streit durch

f *p* *tr* *f* *p* *f* *p* *f* *p* *f* *p* *f* *p* *f* *p* *f* *p* *f* *p* *f* *p*

treu_e Zärtlich_keit, durch treu_e Zärtlich_keit.
 treu_e Zärtlich_keit, durch treu_e Zärtlich_keit.

COLAS.
 wird ein schöner Tag gebracht. Eu - er Glück soll nichts be - wegen, eu - er Glück soll nichts bewegen,

dankt dies mei - ner Zau - bermacht, dankt dies mei - ner Zau - bermacht, dankt dies mei - ner Zau - bermacht.

Auf! auf! gebt euch die Hand! knüpft die See - len und die

Her - zen! auf! auf! gebt euch die Hand! Nichts von Schmerzen werd' euch je be - kannt, nichts von

Schmerzen werd' euch je be - kannt.

Allegro.

BASTIENNE.
 Lus - tig! lus - tig! preist die Zaube - reien von Co - las, dem wei - sen Mann, von Co - las, dem weisen
BASTIEN.
 Lus - tig! lus - tig! preist die Zaube - reien von Co - las, dem wei - sen Mann, von Co - las, dem weisen

Mann! uns vom Kummer zu be-frei-en, uns vom Kummer zu be-frei-en, hat er Wun-der

Mann! uns vom Kummer zu be-frei-en, uns vom Kummer zu be-frei-en, hat er

Detailed description: This system contains the first vocal entry. It features a piano accompaniment with a right hand playing chords and moving lines, and a left hand with a rhythmic bass line. The vocal line is in a tenor range, with lyrics in German. Dynamics include *f* (forte) and *p* (piano).

heut' ge - than, hat er Wun - derheut' ge - than, hat er Wun - derheut' ge - than.

Wun - derheut' ge - than, hat er Wun - derheut' ge - than, hat er Wun - derheut' ge - than.

Detailed description: This system continues the vocal line and piano accompaniment. The piano part features more complex rhythmic patterns and dynamic markings such as *fp* (fortissimo piano). The vocal line repeats the phrase with a slight melodic variation.

Auf! auf! stimmt sein Lob an! er stift' uns - re Hoch - zeit - fei - er;
 Auf! auf! stimmt sein Lob an! er stift' uns - re Hoch - zeit - fei - er;

auf! auf! stimmt sein Lob an! o, zum Gei - er, welch treffli - cher Mann, o, zum Gei - er, welch
 auf! auf! stimmt sein Lob an! o, zum Gei - er, welch treffli - cher Mann, o, zum Gei - er, welch

treff_licher Mann! Auf! auf! stimmt sein Lob
 treff_licher Mann! Auf! auf! stimmt sein Lob
 COLAS. Auf! auf! stimmt sein Lob

fp fp fp

an! erstift' die_se, erstift' die_se Hoch_zeit - fei_er, auf! auf! auf! auf!
 an! er stift' die_se, er stift' die_se, die_se Hoch_zeit - fei_er, auf! auf! auf! auf!
 an! er stift' die_se, die_se Hoch_zeit - fei_er, auf! auf! auf! auf!

o, zum Gei_er, welch trefflicher Mann, o, zum Gei_er, welch trefflicher Mann, welch trefflicher Mann, welch

o, zum Gei_er, welch trefflicher Mann, o, zum Gei_er, welch trefflicher Mann, welch trefflicher Mann, welch

o, zum Gei_er, welch trefflicher Mann, o, zum Gei_er, welch trefflicher Mann, welch trefflicher Mann, welch

treff_li_cher Mann, welch treff_li_cher Mann!

treff_li_cher Mann, welch treff_li_cher Mann!

treff_li_cher Mann, welch treff_li_cher Mann!

*-6-

Solmar Hugo, Wolfsmur Heinrich, Joh. Brahms, Ferd. David, Franz Liszt, Aug. Franckmann, Otto Goldschmidt, Ludwig Büttner v. Knebel, J. J. Schmitt, Franz Liszt, Gustav Neuberger, Carl Reinecke, E. F. Richter, Julius Rietsch, Ernst Rudolph, Philipp Spitta, Paul Graf von Waldhausen, Franz Wallner.

Gross-Musikformat. **Neuer Plattenzuck.** Preis für den Musikbogen 30 Pf.
 Subscriptions auf das Ganze sowie auf einzelne Serien. Jede Nummer wird auch einzeln abgegeben.
 Ausführliche Prospekte und Inhaltsverzeichnisse sind durch jede Buch- und Musikhandlung unentgeltlich zu beziehen.

Mozart's Werke.

Partitur-Ausgabe.

Titel	Blätter	Preis	Titel	Blätter	Preis
1. Messen, No. 1-15.	17 20		9. Divertimenti, Serenaden und Canzonen f. Orchester, No. 1-11, No. 1-3, 44 50		
2. Litaneien und Vesperi, No. 1-1.			10. Märsche, Symphonien und kleinere Stücke für Orchester, No. 1-21		
3. Offertorien, Kyrie, Te Deum, Veni, Regina Coeli und Hymnen, No. 1-41, (No. 1-4, 2 25)			11. Trios für Oboe, No. 1-25		
4. Cantaten u. Regl. f. Arch. No. 1-3			12. Concerte für ein, zwei oder drei Violinen u. Orch. No. 1-21, No. 1-4, 4 7 70		
5. Opern, No. 1-21			13. Streich-Quartette, No. 1-9		
6. Arien, Ferenze, Quartette, Chöre mit Begleitung für Orchester, No. 1-55			14. Streich-Quartette, No. 1-11		
7. Abth. I. Lieder und Gesänge mit Clavierbegleitung, No. 1-40			15. Streich-Duette, Trio, No. 1-4		
Abth. II. Kantaten, No. 44-41			16. Concerte für ein od. zwei Clavier u. Orch. No. 1-28, No. 1-4, 2 9-21, 4 7 7 70		
8. Symphonien, No. 1-41					

Der Preis der vollständigen Ausgabe ist 1000 Mark höher. Bitte überschreiben: In eleganten Originalschubladen für den Band 2 Mark mehr.

Beethoven's Werke.

Titel	Blätter	Preis	Titel	Blätter	Preis
1. Symphonien f. Orchester, No. 1-9, in Partitur	78 10		7. Trios für Streich-Instrumente, No. 1-3, in Partitur	7 20	
2. Dieselben, No. 1-2, in Stimmen	97 20		7. Dieselben, No. 1-3, in Stimmen	9 60	
3. Verschiedene Orchesterwerke, (No. 1-3, in Partitur)	34 50		8. Für Blasinstrumente, No. 1-6, in Partitur	4 10	
2. Dieselben, No. 1-4, in Stimmen	61 80		8. Für Blasinstrumente, No. 4-6, in Stimmen	12 90	
4. Ouverturen f. Orchester, No. 1-11, in Partitur	33 40		9. Für Pianoforte und Orchester, No. 1-10, in Partitur	45 20	
3. Dieselben, No. 1-11, in Stimmen	45 30		9. Dieselbe, No. 1-10, in Stimmen	66 90	
5. Für Clavier u. Orch. No. 1-3, in Partitur	8 60		10. Pianoforte-Quartette und Quartette, No. 1-3, Partitur und Stimmen	17 40	
4. Dieselbe, No. 1-3, in Stimmen	10 20		11. Trios für Pianoforte, Violine und Violoncell, No. 1-13	42 —	
6. Klaviermusik für 4, 2 od. mehrere Instrumente, No. 1-8, in Partitur	14 10		12. Für Pianoforte und Violine, No. 1-11	20 10	
6. Dieselbe, No. 1-8, in Stimmen	17 10		12. Für Pianoforte und Violoncell, No. 1-5	10 20	
8. Quartette für Streich-Instrumente, No. 1-11, in Partitur	33 00		13. Für Pianoforte u. Blasinstrumente, No. 1-3	9 60	
8. Dieselben, No. 1-11, in Stimmen	60 10		15. Für Pianoforte zu vier Händen, No. 3-4	3 60	

In eleganten Originalschubladen für den Band 2 Mark mehr.
 Das Ganze der Partitur-Ausgabe, der vollste Schatz einer grossen musikalischen Bibliothek, kostet nur 1000 Mark 20 Pf.

Mendelssohn's Werke.

Titel	Blätter	Preis	Titel	Blätter	Preis
1. Symphonien f. Orchester, Complet	23 —		14. Geistliche Gesangwerke		
2. Ouverturen f. Orch. Complet	13 —		AMA. B. Für Solostimmen, Chor, Partitur und Orgel (od. Fife), Complet	1 50	
3. Marsch f. Orchester, Complet	2 40		AMA. C. Für Solostimmen und Chor ohne Begleitung, Complet	5 00	
4. Für Violinen, Orchester, Complet	4 20		15. Grössere weltliche Gesangwerke, Complet	112 10	
5. Für 5 und mehrere Streich-Instrumente, Complet	11 40		16. Lieder für Sopran, Alt, Tenor und Bass, Complet	112 10	
6. Quartette für Streich-Instrumente, Complet	25 —		17. Lieder für 4 Männerstimmen, Complet	1 10	
7. Für Blasinstrumente, Complet	13 20		18. Lieder für 2 Singstimmen mit Fife, Complet	1 10	
			19. Lieder für 1 Singstimme mit Fife, Complet	1 10	

Das Ganze der Partitur-Ausgabe, der vollste Schatz einer grossen musikalischen Bibliothek, kostet nur 1000 Mark 20 Pf.